Safer-Rabîu'l Evvel 1447

Tevhid ÇOCUK

5 vahyin aydınlığında çocuk olmak

Ağustos-Eylül '25 | YIL: 5 | SAYI: 29 | FİYAT: 120₺

GÜLER YÜZ SADAKADIR!

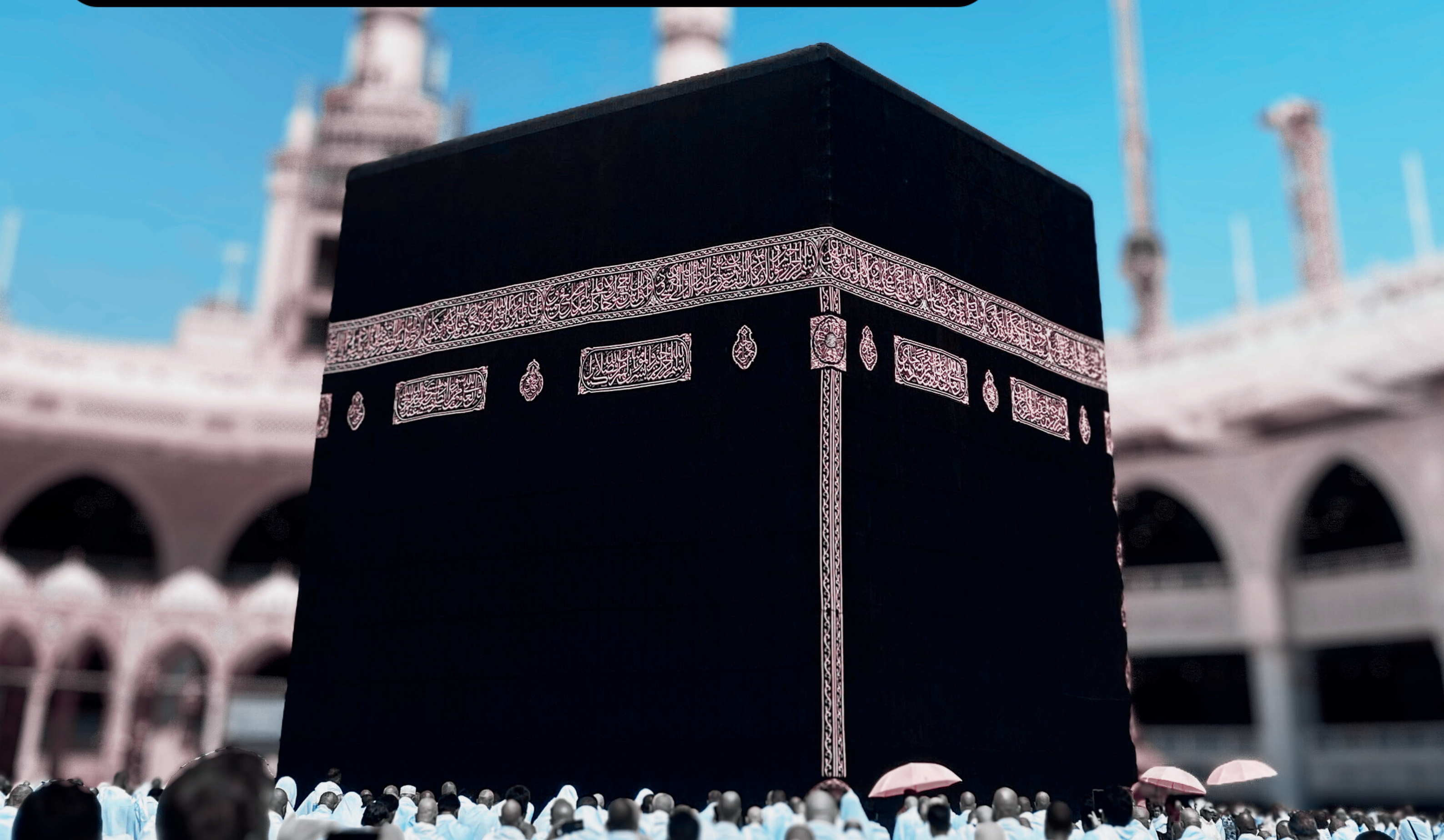

Bizim Dünyamız Umrede

VİDEOMUZU HÂLÂ İZLEMEDİNİZ Mİ?

Yukarıdaki QR kodu okutarak videoya erişebilir veya Bizim Dünyamız YouTube kanalından izleyebilirsiniz.

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak
Ağustos-Eylül ‘25 | YIL: 5 | SAYI: 29 | FİYAT: 120₺

İmtiyaz Sahibi
Hamza ÖZTÜRK

Yazı İşleri Müdürü
Abdullah Demir

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com
0 (545) 762 15 15

Adres
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Yazışma Adresi
Hamza ÖZTÜRK
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
İmak Ofset, 45523
Akçaburgaz Mah. 137. Sok. No. 12
Esenyurt/İSTANBUL 0 212 656 49 97

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Bursa: Bağlarbaşı Mah. 1. Hürriyet Cad. 1. Sedir Sok. No. 1 16160 Osmangazi/BURSA 0 543 225 50 46

İnegöl: Sinanbey Mah. Baykut Sok. No:1 16400 İnegöl/BURSA 0 543 225 50 16

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190 06794 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No. 78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Diyarbakır: Fırat Mah. 500. Sok. Taşkıran 2 sitesi D blok altı 21070 Kayapınar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43

Van: Vali Mithatbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş Mer. No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0 543 225 50 45

Kırıkkale: Yenişehir Mah. Özbek Saran Sok. No:3/A 71450 Yahşihan/Kırıkkale 0 536 391 76 60

Adana: Reşatbey Mah. 62008. Sok. No:10 İşyeri-2 01120 Seyhan/ADANA 0 555 655 00 70

Şanlıurfa: Paşabağı Mah. Zafer Cad. Aydınlar A Blok No:42 C, 63040 Haliliye/Şanlıurfa 0 544 978 00 63

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu Sevgili Tevhid Çocuk Okurları,

Yeni sayımızda neler var neler!

Hayati Dede anlatıyor Hayber'in Fethi'ni, bu kutlu savaşa katılanlar Resûl'e biat edenlerdi! Sahi bu biat ne üzereydi ve neden bu kadar kıymetliydi?

Zaman'ın biraz canı sıkkın, almış eline günlüğünü bir şeyler karalıyor. Bazı tüyolar vermiş satır aralarında, kaçırmak istemezsiniz benden söylemesi!

Günümüzde kullandığımız ondalık sayma sisteminin mucidesi, nâm-ı diğer Sayıların Sultanı Sutayta El-Mahamilî size kendisini tanıtmak için gelmiş, hoş gelmiş!

Eyvah eyvah! Ah canım dişlerim, neler çektiriyormuşum meğer sana, akıllandım ama bundan sonra mikroplara elveda!

Meraklandıysan haydi durma, sayfaları çevirmeye başla!

Gelecek sayımızda görüşmek üzere, Allah'a emanet olunuz arkadaşlarrr!

editör

İÇİMDE NELER VAR?

Postacı Karga 4

Gerçek Süper Kahramanlar 6

Etimoloji 10

Hayvanlar Âlemi 12

14 Sağlık

17 Meraklı Sorular

18 Astro Tevhid

20 Masalcı Bulut

24 PsikoTevhid Çocuk

26 Kalbime Şifa Ayetler
28 Gezegenimiz Dünya
30 Bilim Adamları
Minik Eller Mutfakta 32
Misafirimiz Var 34
Deyimler 37
Efsane Değil Sahabe 38
Tekno Güncel 40
Eğlenceli Sayfalar 42

POSTACI KARGA

Es-Selamu Aleykum, Gaaak!
En son görüştüğümüzden beri neler yaptın bakalım? Ben gezdiiim, dolaştım dünyada neler olup bitiyor diye, sana da haber edeceğim merak etme, gaaak!

İsrail'i Hiç Böyle Görmediniz!

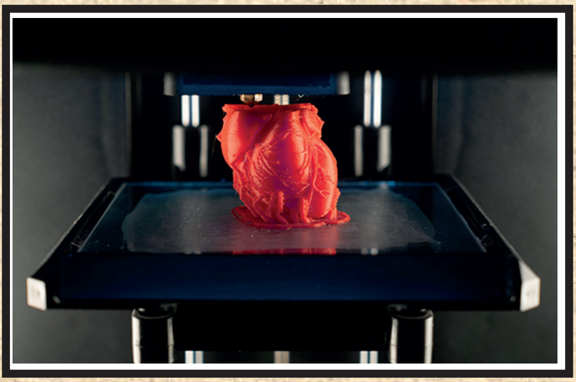
Geçtiğimiz Haziran ayında, İsrail'in kendisine yönelik saldırılarına karşılık olarak İran, başta Tel Aviv olmak üzere İsrail'i hedef alan füze saldırıları gerçekleştirdi. İsrail için oldukça önemli stratejik bölgelerin yıkılması ve bu yıkımın gözler önüne serilmesi başta İslam ümmeti olmak üzere tüm dünyaya derin bir nefes aldırdı. Bolca ateş kırmızısı ve yıkılmış beton yığınları içeren görüntüler karşısında her bir ağızdan tek bir ses yükseldi gök kubbeye doğru:
Allahu Ekber ve lillahi'l hamd!

3D Yazıcı ile İnsan Hücreleri Üretildi!

Wake Forest Üniversitesi Rejeneratif Tıp Enstitüsü'nden Dr. Quentin Perrier (Kuentin Periyey) liderliğindeki uluslararası bilim ekibi diyabet tedavisinde çığır açabilecek bir başarıya imza attı: İnsülin üreten pankreas hücre kümeleri (adacıklar) ilk kez 3D yazıcıyla üretildi.

Ekip, çalışmalarını 29 Haziran - 3 Temmuz tarihleri arasında Londra'da düzenlenen Avrupa Organ Nakli Derneği Kongresi 2025'te sundu.

Kongrede konuşan Dr. Perrier, şöyle söylüyor: "Bu çalışma, biyoyazıcıyla gerçek insan pankreas adacıklarını kullanan ilk örneklerden biri ve sonuçlar son derece umut verici. Hâlâ yapılması gereken işler var, ancak bu yeni biyoyazıcı yöntemi, diyabet için kişiye özel, vücuda yerleştirilebilen tedavilere doğru kritik bir adım. Klinik denemelerde etkinliği kanıtlanırsa, dünya çapında milyonlarca insanın hayatını değiştirebilir."

Türkiye Ortadoğu'dan Ayrılıyor mu?

Haritalarda sabit görünen ülkemizin aslında sürekli hareket hâlinde olduğunu biliyor muydunuz?

Bilim insanları, Türkiye'nin güneydoğusundan İran'a kadar uzanan yaklaşık 1500 km'lik gizli bir yarık keşfetti. Bu yarık Irak'ın kuzeyinde, Zagros Dağlarının 3-4 km derinliklerinde yer alıyor.

Bildiğiniz gibi Dünyamız tek parça hâlinde bir kabuk değil, yedi ana levhadan oluşuyor ve Türkiye de üç büyük levhanın kesişim noktasında bulunuyor: Anadolu Levhası, Arap Levhası ve Avrasya Levhası. Bu levhalar bizim hissedemeyeceğimiz kadar yavaş olsa da yine de hareket ediyorlar. Arap Levhası ile Avrasya Levhası'nın hareket hâlinde olmaları sonucu birbirlerini oldukça güçlü bir şekilde sıkıştırmaları Anadolu Levhasını doğudan batıya doğru itiyor. Bunun sonucunda da Türkiye, her yıl ortalama 2-3 cm hızla Avrupa'ya yaklaşıyor.

Yakın zamanda keşfedilen bu yarığın da aslında çok uzun zaman önce birbirlerinden ayrılmaya başlayan levhalardan geriye kalan derin bir boşluk olduğu düşünülüyor.

Tevhid Sanat Ekibi'nden Yeni Tiyatro: Gazze'nin Sesi!

Tevhid Sanat Ekibimizin hazırladığı, dünyanın ikiyüzlülüğünü çarpıcı bir şekilde eleştiren Gazze'nin Sesi isimli tiyatroyu izlemeyen kaldı mı?

Kınamak yetmez, harekete geçmek gerekir.
Gözyaşı dökmek yetmez, hesap sormak gerekir.
Vicdan taşımak yetmez, zulme karşı adım atmak gerekir...

Şimdilik benden bu kadar! Gözüne ilginç ve merak uyandırıcı bir haber çarparsa haber etmeyi unutma, gaaak!

GERÇEK SÜPER KAHRAMANLAR

Havalar ısınmaya başladı. Okulda hemen hemen tüm dersler bitmiş, her gün verilen proje ödevleriyle tekrarlar yapılmaktaydı. Bazı konular çok keyifliydi. Bazıları ise oldukça yorucu ve sıkıcı. Yine de ders dinlemektense proje hazırlamayı tercih ederim tabii.

Siyer dersimizin konusu Hayber Savaşı'ydı. Öğretmenimiz sunum hazırlamamız için bizi gruplara ayırdı.

Bizim grup çok isteksizdi. Siyerin bu konusunu nasıl projelendireceğimizi bilemiyorduk. Nitekim birkaç kez kütüphaneye gidip farklı kaynaklardan okumayı düşündük. Ders kitabının dışına çıkmak ufkumuzu açabilirdi. Fakat hiç de düşündüğümüz gibi olmadı. Bir sürü kitap vardı. Nereden başlayacağımızı bilemedik. Kitapları masaya dizdik. İsteksiziz dedim ya okumaya epey bir üşendik. Bu iş böyle olmayacak diyerek arkadaşlarımdan müsaade isteyecektim ki gözüm bir çizime takıldı. Kale kapısının önünde ellerinde çapalarla dikilen adamlar... Şaşkın ve korku dolu bakışlar... Kitabı yerine bıraktım. Önce öğretmenime gidip projeyi tek başıma yapmak için izin aldım. Ardından eve koşar adımlarla ulaştım. Konu siyer olur da dedem işin içine girmez mi? Yüzüme bir gülümseme yayıldı. Bu proje işini artık cepte görüyordum. Gülümsemekten kendimi alamıyordum. Annem beni kapıda karşıladı.

"Hayırdır oğlum!"

"Proje ödevim var anne."

"Pek keyifli bir ödev herhâlde. Ağzın kulaklarında."

"Keyifli olan ödev değil anne, ödevi dedeme yaptıracak olmam!"

"Anlamadım."

"Elimi yüzümü yıkayayım, karnımı doyurayım, anlatırım."

"Olur olur."

Banyodan çıktım. Üstüme de rahat bir şeyler giydim. Sofraya kuruldum. Kurt gibi yedim.

"Çok acıkmışsın."

"Düşünmek insanı yoruyor annem."

"Çok düşündün demek."

“Tüm kitapları masaya yatırdık. Bu ödevi nasıl yapacağımızı çok düşündük.”

“Kitaplarda yazılanları okusaydınız bir fikriniz olurdu.”

“Düşünmekten fırsat bulamadık.”

“Üşendiniz bence. Kim okuyacak o kadar yazıyı diye düşündünüz.”

“Eee, şey... Öyle de denebilir.”

“Anlaşıldı. Parlak fikrin de bu tembelliğin ürünü.”

“Her tembellik böyle ışıldamaz anneee!”

“Çok bilmiş.”

“Hadi telefonunu ver de dedemi arayayım anacım. Projemi söyleyeyim.”

“Masanın üstünde.”

Masadan telefonu kaptığım gibi dedemi aradım. Kısa bir selamlaşmanın ardından dedemden bana Hayber Fethi'ni anlatmasını rica ettim. Dedem anlatacak, ben kayıt yapacaktım. Sonra bu keyifli anlatıyı sınıfta dinletecektim.

Fakat dedem beni soru yağmuruna tuttu. Bu fethe dair tek bildiğim şeyin kale kapısından şaşkınlık ve korkuyla bakan çapalı adamların çizimi olduğunu öğrenince çat diye telefonu kapattı.

Dedemi kızdırmıştım. Haklıydı. Bu kadarı ayıptı. Utandım. Hemen Tevhid Basım'ın yayınladığı Küçük Sahabi Rafi kitabını aldım. Bir şeyler okudum.

Ardından ders kitabımızdan Hayber'in Fethi'nin tüm inceliklerini satır satır okudum. Okudukça zihnime proje fikirleri üşüşmeye başladı. Hayber'in 8 büyük kalesini kartondan yapacaktım. Canım Peygamberim ve ordusunu da sembolize eden bir karargâh çadırı yapmayı planladım. Bir de ilk kez kullanılan mancınığı inşa edecek, yanına da sayısız hurmacıklar bırakacaktım. Fikrim harikaydı.

Tüm bunları dedeme borçluyum. İyi ki beni tersledi.

Dedemi tekrar aradım. Okuduklarımı ve projemi anlattım. Beni tebrik etti.

“Fakat torunum, her şeyi anladım da mancınığın yanında neden kayalar değil de hurma yığınları var? Onu anlayamadım.”

“Eee dedem, bu fethin akabinde Hayber hurmalarının yarısını elde ediyor ya sahabiler!”

“Hay maşallah torunuma. Demek metafor yaptın.”

“He ya dede. Şeyyy, dede peki ses kaydı?”

“Yeterince emek harcadın. Artık ses kaydı yapabiliriz. Sonra da sen kartonlardan projeni hazırlarsın. Kapı önündeki şaşkın insanlar ve ellerinde çapalarını da unutmayasın...”

“Ya dede yaaaa... Ne zaman kaydı yapalım?”

“Akşam kandilleri uyandıralım. Sen de hazırlığını yap. Ara beni.”

“Anlaşıldı, tamam.”

Ahhh, ah... Kerevet sohbetleri. Telefondan da olsa mest ediyor beni.

Dedemin dediği gibi akşam olur olmaz aramayı başlattım. Mumlar hazır. Annem ve babam da yanıma oturdular. Dedem de kandilleri yakmış. Kerevete oturmuş. Nenem yanına çayla çerez bırakmış. Kerevetin yanında bir orak, bir de dirgen var. Tam teçhizat hazırlanmış dedem ve başladı anlatmaya:

“Resûlullah Kureyş'le Hudeybiye Antlaşması'nı yaptı. Bu Medine Müslümanlarını çok rahatlattı.

Resûl Mekke'den artık emindi. Medine'de de bazı Yahudileri sürgün etmiş, bazılarını kılıçtan geçirmişti. Bu da içeriden yapılabilecek saldırlar konusunda rahatlattı Resûl'ün elini. Geriye bir tek

Hayber kalmıştı. Sürgün edilen bazı zengin Yahudiler burada konuşlanmıştı. Etraftaki bedevileri tahrik ediyor, savaş için ortalığı kızıştırıyorlardı. Buna dur demenin zamanı gelmişti. Resûlullah ashabından, sadece ama sadece Rıdvan Biatı'na katılanlara haber verdi. "Hazırlanın, Hayber'e gidiyoruz!" dedi. Sahabi büyük bir coşkuyla hazırlandı. Sayıları sadece 1400 kadardı. Düşman ise muhkem kalelere sahipti ve eli silah tutan erkek sayısı on binden fazlaydı. Yola çıktılar. Sessiz sedasız. Münafıklar durur mu Hayber'e haber saldılar. Yahudiler, kalelerine güveniyordu. Bir de Gatafan Kabilesi'ne. Onları paralı asker olarak tutmuşlardı. Dışarıda Muhammed'in ordusuyla siz vuruşacaksınız diye planlar da kurmuştu.

Gatafan haberi alır almaz yola koyuldu. Ancak Rabbim o kadar büyük ki onların kalbine büyük bir korku koydu. "Muhammed arkada bıraktığımız ailelerimize saldırıyor!" diye bir yaygara koptu. Gatafan hiç durmadan gerisin geri dönerek memleketine doğru yol aldı. Düşmanın yarısı Allah'ın eliyle bertaraf oldu.

Resûl (sav) ve 1400 yiğit bir gece yol yürüdü. Hayber'e gece varıldı. Resûl ordusunu hurmalıklara yerleştirdi. Habbab ibni Münzir izin isteyerek başka bir fikir beyan etti. "Kaledeki savaşçılar bizi hemen fark eder. Okları da bize isabet eder. Hem bu arazi pek düz de değil. Şu tarafa geçsek?" diye ekledi, parmaklarıyla işaret ederek yüksekçe bir yeri gösterdi. Resûl (sav) Habbab'ın fikrini çok beğendi. Canım Peygamberim zaten her zaman sahabesinin fikirlerine değer verirdi.

Ordu yerleşti. Resûl günün ağarmasını bekledi.

Yahudi çiftçiler ellerinde kazma ve çapalarıyla kaleden çıkmak üzereyken binekleri üzerinde hazır bekleyen öncü askerleri gördüler. "Vallahi Muhammed, Muhammed gelmiş!" çığlıklarıyla kaleye geri döndüler.

Nebi gür sesiyle:

“Allahu Ekber! Harap oldu Hayber! Biz bir kavmin arazisine inersek halkın sabahı kararır.” buyurdu.

Mücahitler tek tek kaleleri kuşatmaya ve ele geçirmeye başladı. Bu çok kolay olmadı, ama Allah’ın yardımı onları adım adım zafere taşıdı. Acıktılar, ellerinde pek yiyecek kalmamıştı. Peygamberimiz ellerini açarak,

“Allah’ım, sen onların kuvvetlerinin kalmadığını ve benim de onlara verecek bir şeyim olmadığını biliyorsun. Onlara Hayber’in en zengin, en bol erzaklı kalesini nasip et.” diye dua etti. O kale de Güneş batmadan fethedildi.

Kaleler Yahudilere büyük bir emniyet sunuyordu savaşta. Kalede içecek suyun ve kaynağın olması da bir başka avantajdı. Tâ ki bir Yahudi gelip bunu Resûl’e haber verene kadar. Yahudi, Peygamberimize suyu kestiği takdirde Yahudiler dışarı çıkacaktır, dedi. Sular kesildi, çetin bir taarruzun ardından 3. kale de fethedildi.

4. kale oldukça güçlüydü. Kuşatma 14 gün sürdü. Sonunda bu kale de düştü. Geriye kalan kalelere doluştu tüm Yahudiler. Resûlullah mancınıkla dövdürdü kaleleri. Yahudiler, baktılar ki Müslümanlar vazgeçmemeye niyetli, anlaşma yapmak için barış istediler. Hayber’in gelirinin yarısını Medine’ye göndermeye ve bu arazilere bakmaya söz verdiler.

On bin kişi, 8 güçlü kalede, Rıdvan Biatı’nda Resûl’e ölümüne bağlılık yemini eden 1400 kişiye karşı pek de bir mukavemet gösteremediler. Allahu Ekber, harap oldu Hayber!”

Dedemin konuşması bitti. Ben hâlâ Hayber’de kalelerden birinin önünde hissediyordum kendimi. On bin kişiye karşı korkusuzca savaşan Biatlıları düşündükçe İslam’ın sayı çokluğuyla savaşmadığını, iman gücüyle ve Allah’ın yardımıyla galip geldiğini fark ediyordum.

ZAMAN

İkra Tağmat
Yazarlık Atölyesi

Selamun Aleykum Günlük,

Bugün sana kendimden bahsetmek istiyorum. Yani, kendimden derken, ben "Zaman"ım. Bazen çok hızlı koşarım bazen de saat gibi tık tık ilerlerim. Ama kimse beni yakalayamaz!

Geçen gün bir sınıfın içinde yavaşşşça dolaşıyorken öğretmen, "Her kelimenin bir kökü vardır çocuklar!" dedi.

Dedim ki: "Aaa! Ben de bir kelimeyim aslında. Benim de köküm olmalı!"

Sonra biraz araştırdım, öğrendim ki benim adım tâ eskilerden Arapçadan gelmiş.

"Zemân" demişler bana önce. O da "geçip giden vakit" demekmiş.

Yani ben aslında yürüyormuşum, koşuyormuşum, akıp gidiyormuşum.

Kulağa biraz süper kahraman gibi geliyor değil mi?

Ama bazen insanlar bana kızıyor:

"Zaman yetmiyor!"

"Zaman kaybı!"

"Zamanla unutulur..."

Hatta biri geçen gün, "Zaman çok sıkıcı!" dedi. Kalbim biraz kırıldı. Yani... Olmasam daha mı iyiydi?

Ama sonra kendime dedim ki:

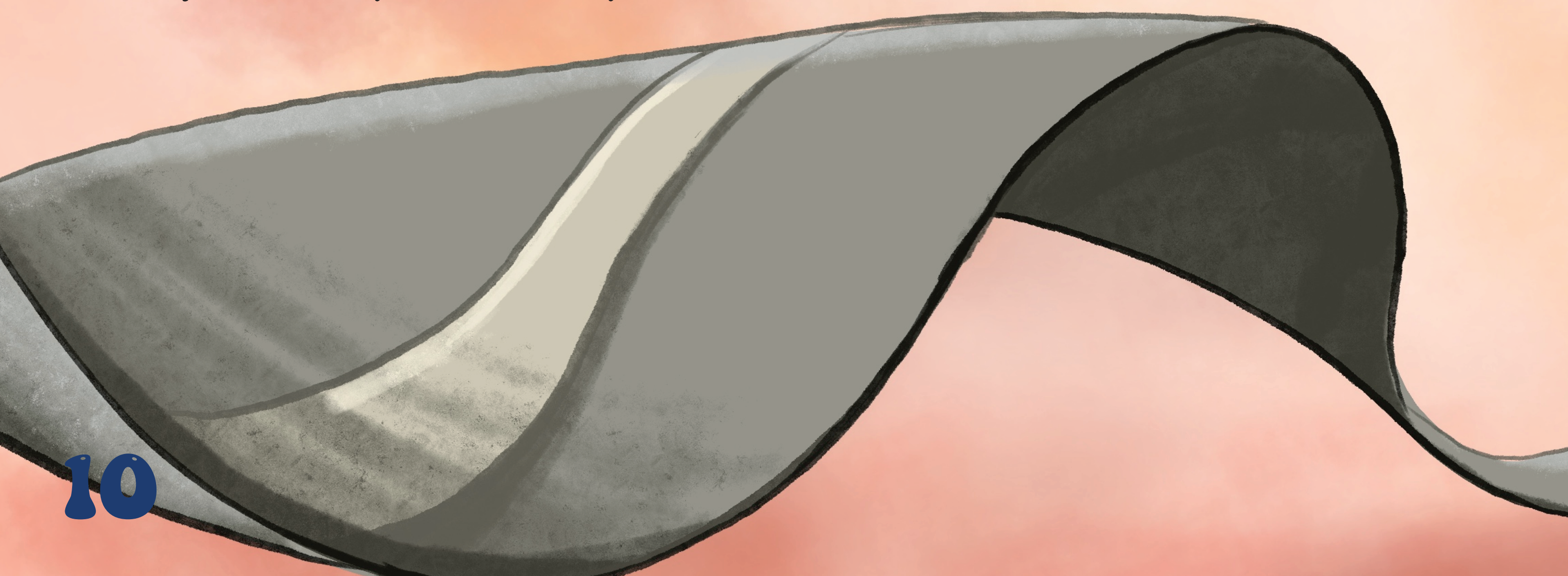
"Hayır Zaman, sen çok önemlisin!"

Hatta bak ne geldi aklıma!

Canımız Peygamberimiz (sav) şöyle demiş:

"İki nimet vardır ki insanların çoğu onların kıymetini bilmez: Sağlık ve boş vakit."

(Hah, işte ben o kıymeti bilinmeyenlerdenim.)

Bunu duyunca birden gülümsedim. Demek ki ben kıymetliyim, ama herkes farkında değil.

O yüzden insanlar bazen beni kullanmayı bilmiyor.

Oysa zaman planlı olursa çok tatlı geçer. Mesela oyun saatini, ders saatini, dinlenme zamanını ayırınca her şey daha güzel olur.

Neyse günlük, artık ben uyuyorum. Yarın yeniden koşmaya devam ederim, belki daha yavaş, belki daha hızlı. Ama şunu unutma: Zaman her zaman geçiyor, onu nasıl kullanacağınızı siz seçiyorsunuz...

Hayvanlar Âlemi!

SEA PAN

Çiğdem Yiğit

SULARIN ALTINDAKİ RENKLİ YAŞAM

Merhaba arkadaşım, ben deniz kalemi. Suların derinliklerinde yaşayan gizemli bir canlıyım. Adımı hiç duymamış olabilirsin!

Biliyor musun, aslında daha çok bir tüyü andırıyorum. Geçmişte insanlar yazı yazmak için gerçek tüyler kullanırlarmış. Bu tüylerin uçlarını mürekkebe batırarak yazı yazarlarmış. Şimdi ise daha modern kalemler var. Ve onlar birçok yaratıcı fikrin kâğıda dökülmesini sağlıyorlar. Tıpkı deniz kaleminin suların altındaki yaşamı renklendirmesi gibi... Acaba bu kalemleri icat ederken benden esinlenmiş olabilirler mi? Bunu çok merak ediyorum!

Hadi vakit kaybetmeden renkli dünyamı keşfedelim!

BİR SANAT ESERİ

Evet, vücudum uzun ve incedir. Boyum ise tam on beş santimetre. Benden uzun olanlar da var tabii ki. Mesela 40 santimetreye ulaşan arkadaşlarım oluyor. Esnek ve çok yumuşağım. Vücudumun bir kısmı deniz tabanına tutunur. Diğer kısmı da sularda dans eder. Gerektiği zaman hareket ederim elbette. Ama bunu sıklıkla yapmam. Üzerimde ise birçok tentakül bulunur. Onlar dokunma, tutma gibi işlemleri yaparlar. Tıpkı birçok kol gibi...

Rabbimiz bizleri o kadar harika yaratmış ki! Sadece estetik bir sanat eseri değiliz. Suların altındaki yaşamımız mucizelerle dolu! Keşfetmeye devam et!

SULARIN ALTINDAKİ RENKLİ YAŞAM

Ben ve ailem denizlerin ılık ve soğuk sularında, özellikle kumlu ve çamurlu zeminlerde yaşarız. Kuzey Atlantik, Akdeniz ve bazı pasifik bölgeleri bizlerin favori alanlarıdır. Dalgaların ve akıntıların olduğu alanlarda huzur içinde bazen tek başına bazen de koloniler hâlinde yaşarız.

Dalgaların arasında nasıl bu kadar kuvvetli kaldığımızı merak ettiğini düşünüyorum. Bu, Rabbimizin bize verdiği bir yetenek. Harika bir tutunma gücüne sahibiz.

FOSFORLU SAVUNMA

Hepimizin renkleri çok farklı. Parlak ve canlıyız. Sarı, kırmızı turuncu, rengârenk... Böyle olmamız aslında savunma açısından çok işimize yarıyor. Nasıl olduğu konusunda aklına neler geldi?

Daha fazla merak ettirmeden söyleyeyim. Bize dokunan kim olursa olsun parlak yeşil bir ışık saçarız. Aniden gelen ışık, düşmanlarımızı sersemletir. Ve son hamle olarak içimizde hapsettiğimiz suyu fışkırtırız. Özellikle deniz tavşanları ve deniz yıldızlarına karşı da tetikte bekleriz...

TENTAKÜLLERİN SIRRI

Beslenme şeklimiz gerçekten büyüleyicidir. Bizler planktonlar ve diğer mikroskobik canlılarla besleniriz. Bazen de minik karidesleri yakalarız.

Şimdi senin aklına bir soru geldi biliyorum! Bu canlının ağzı nerede? Acaba nasıl yemek yiyor ve de avını nasıl yakalıyor, diye düşünmüş olabilirsin.

Rabbimiz bizim için farklı bir sistem oluşturmuş. Vücudumuzun üzerinde birçok tentakül var. Su akıntısıyla gelen besinleri onlar sayesinde yakalarız. Ve küçücük ve iç içe geçmiş olan ağzımıza göndeririz. Oradan da hooop midemize...

UYUMLU KOMŞU!

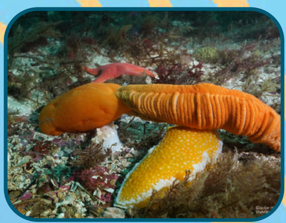
Deniz kalemleri aslında çok uyumlu canlılardır. Çevremizde bulunan şeylere karşı nazik ve korumacıyız. Küçük balıklar ve yengeçler etrafımızda dolaşarak kendilerini güvende hissederler. Böylece deniz altındaki ekosisteme katkıda bulunuruz. Senin komşular ile aran nasıl?

Biliyor musun her canlının, olduğu yere mutlaka bir faydası vardır. Rabbimiz hiçbir şeyi boşuna yaratmamıştır. Senin de bir yaratılma sebebin var öyle değil mi? Bunu merak etmiyor değilim! Belki sen de benimle paylaşmak istersin...

YARATILIŞ HARİKASI

Benimle alakalı ilginç bilgilerden bir tanesi daha... Bir deniz kalemi kendisini yenileme özelliğine sahiptir. Evet, doğru duydun arkadaşım. Bizler kopan ve yaralanan parçalarımızı yeniler ve hayata tutunuruz.

Senin vücudun gibi. Bir yara aldığın zaman kan, yaralı bölgeye hücum eder, yeni hücreler oluşur ve yara zamanla kapanır ya! İşte benim de bunun gibi bir mekanizmam var.

Özenle yaratıldığımızı fark ediyorsun, değil mi?

AİLEYE KATILAN YENİ ÜYELER

Nasıl çoğaldığımız ise ayrı bir konu...

Erkek deniz kalemleri üreme hücrelerini deniz suyuna bırakır. Su akıntıları bu hücreleri dişilerin yumurtalarına taşır. Suya bu emri veren ve onu yönlendiren kim olabilir? Bunun cevabını araştırmanı istiyorum!

Böylece bu hücreler ile yumurtalar birleşir ve küçük larvalar oluşur. Ve bir süre sonra yumurtadan çıkarlar. Suyun içerisinde serbestçe yüzer ve minicik deniz canlılarıyla beslenirler. Sonra da deniz tabanına yerleşirler. Zamanla küçük deniz kalemlerine dönüşürler...

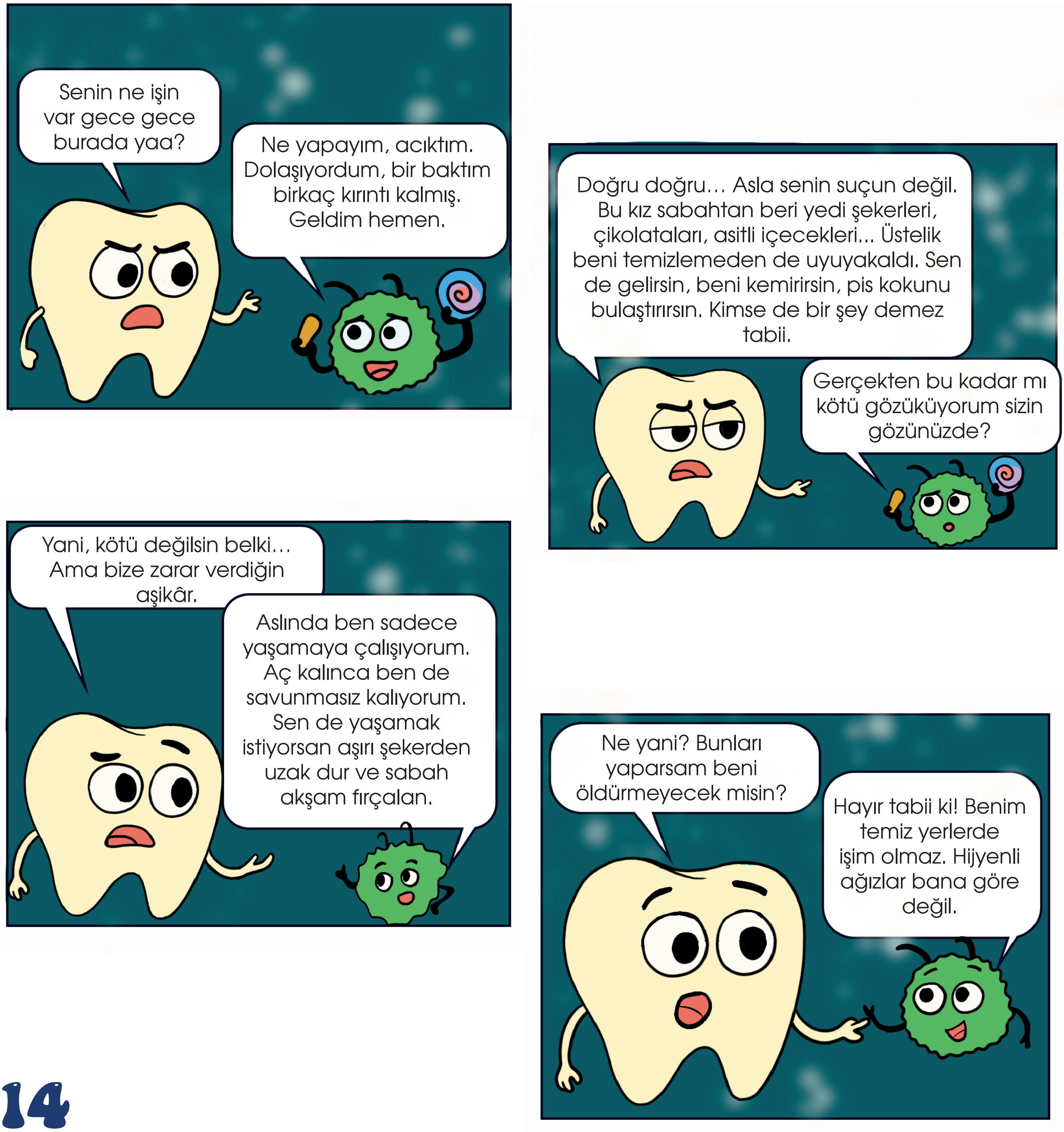
İşte benim yaşam hikâyem. Denizlerin derinliklerinden sana veda ediyorum! Ve sana yeni ve harika keşifler diliyorum. Allah'a emanet ol, arkadaşım.

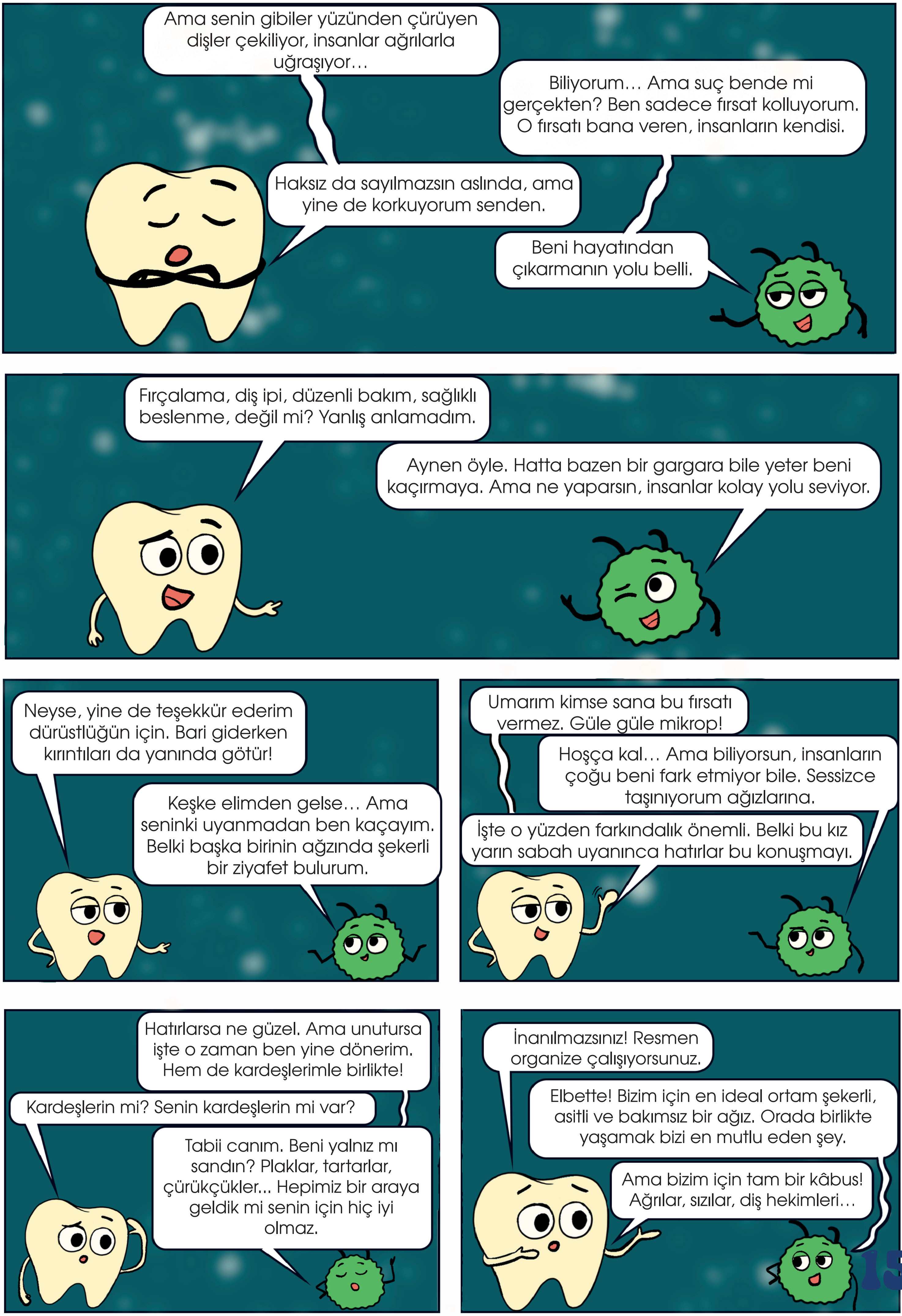
BİR BİL BAKALIM

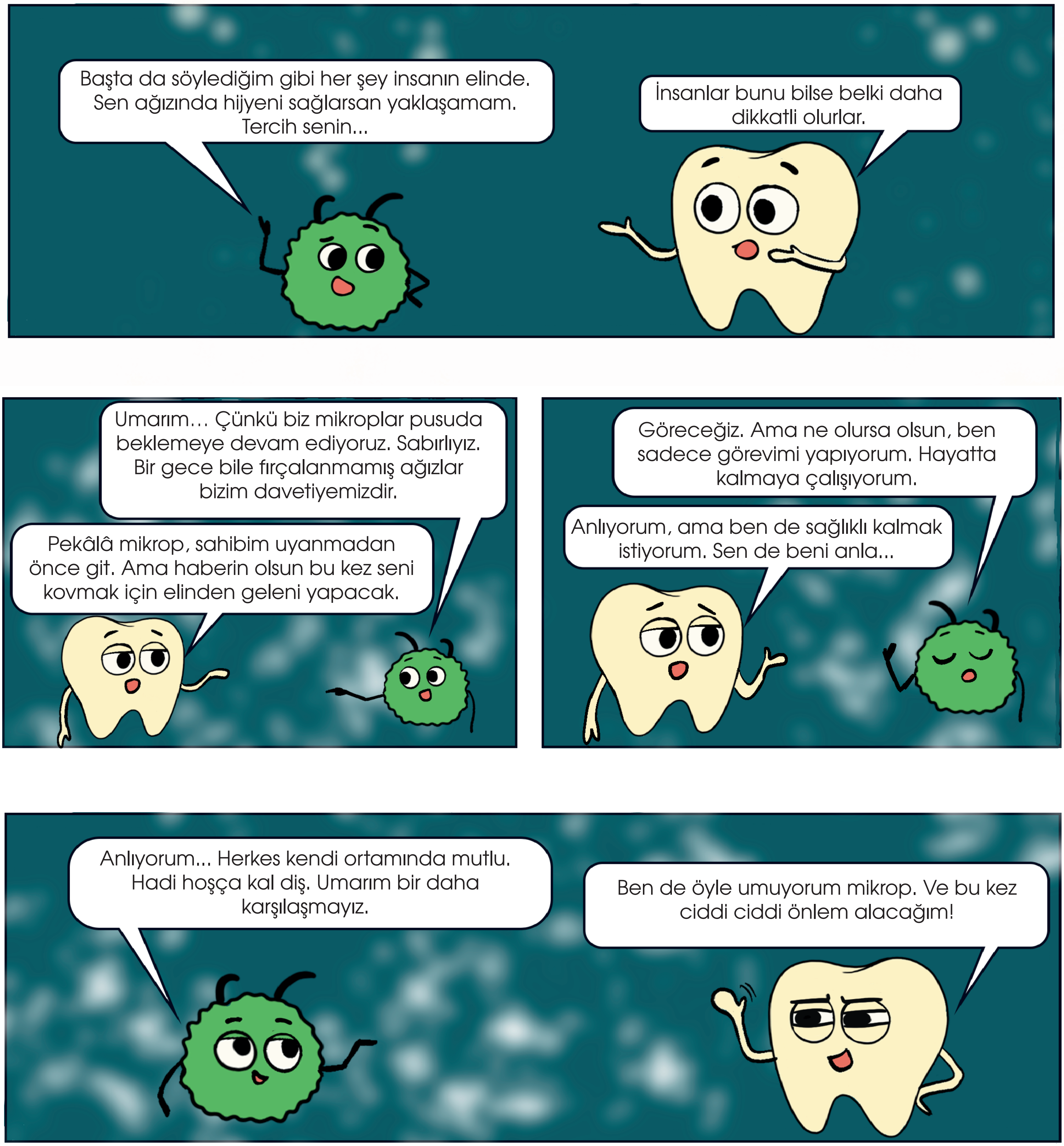
Pulları var gelin değil
Suda bulunur kayık değil
Avuçta kayar sabun değil
Bunu bilmek kolay değil.

SAĞLIK
DİŞ

Rukiye Öztürk
Yazarlık Atölyesi

Ama senin gibiler yüzünden çürüyen dişler çekiliyor, insanlar ağrılarla uğraşıyor…
Biliyorum… Ama suç bende mi gerçekten? Ben sadece fırsat kolluyorum. O fırsatı bana veren, insanların kendisi.
Haksız da sayılmazsın aslında, ama yine de korkuyorum senden.
Beni hayatından çıkarmanın yolu belli.
Fırçalama, diş ipi, düzenli bakım, sağlıklı beslenme, değil mi? Yanlış anlamadım.
Aynen öyle. Hatta bazen bir gargara bile yeter beni kaçırmaya. Ama ne yaparsın, insanlar kolay yolu seviyor.
Neyse, yine de teşekkür ederim dürüstlüğün için. Bari giderken kırıntıları da yanında götür!
Keşke elimden gelse… Ama seninki uyanmadan ben kaçayım. Belki başka birinin ağzında şekerli bir ziyafet bulurum.
Umarım kimse sana bu fırsatı vermez. Güle güle mikrop!
Hoşça kal… Ama biliyorsun, insanların çoğu beni fark etmiyor bile. Sessizce taşınıyorum ağızlarına.
İşte o yüzden farkındalık önemli. Belki bu kız yarın sabah uyanınca hatırlar bu konuşmayı.
Hatırlarsa ne güzel. Ama unutursa işte o zaman ben yine dönerim. Hem de kardeşlerimle birlikte!
Kardeşlerin mi? Senin kardeşlerin mi var?
Tabii canım. Beni yalnız mı sandın? Plaklar, tartarlar, çürükçükler... Hepimiz bir araya geldik mi senin için hiç iyi olmaz.
İnanılmazsınız! Resmen organize çalışıyorsunuz.
Elbette! Bizim için en ideal ortam şekerli, asitli ve bakımsız bir ağız. Orada birlikte yaşamak bizi en mutlu eden şey.
Ama bizim için tam bir kâbus! Ağrılar, sızılar, diş hekimleri…

Başta da söylediğim gibi her şey insanın elinde. Sen ağızında hijyeni sağlarsan yaklaşamam. Tercih senin...
İnsanlar bunu bilse belki daha dikkatli olurlar.
Umarım... Çünkü biz mikroplar pusuda beklemeye devam ediyoruz. Sabırlıyız. Bir gece bile fırçalanmamış ağızlar bizim davetiyemizdir.
Pekâlâ mikrop, sahibim uyanmadan önce git. Ama haberin olsun bu kez seni kovmak için elinden geleni yapacak.
Göreceğiz. Ama ne olursa olsun, ben sadece görevimi yapıyorum. Hayatta kalmaya çalışıyorum.
Anlıyorum, ama ben de sağlıklı kalmak istiyorum. Sen de beni anla...
Anlıyorum... Herkes kendi ortamında mutlu. Hadi hoşça kal diş. Umarım bir daha karşılaşmayız.
Ben de öyle umuyorum mikrop. Ve bu kez ciddi ciddi önlem alacağım!

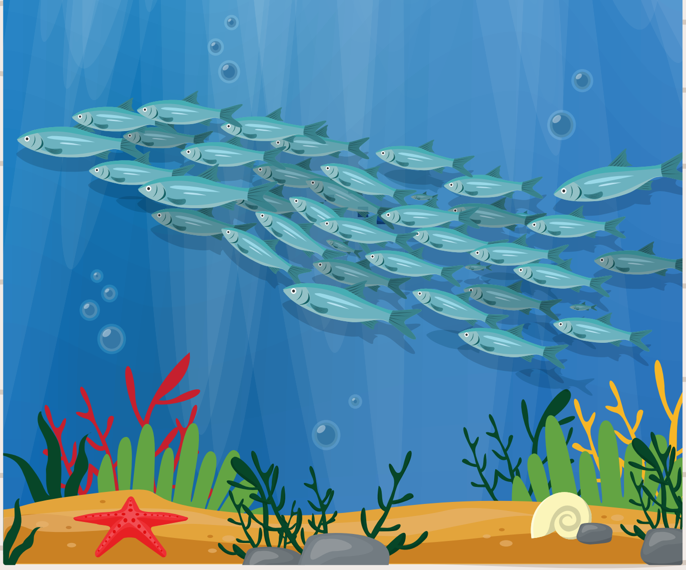
MERAKLI SORULAR

BALIKLAR NASIL NEFES ALIR?

Balıkların burnu yok gibi görünür ama onlar da nefes alır.
Nasıl mı? Tabii ki solungaçlarıyla!

Balıklar ağızlarını açarak suyu içeri alır. Bu su, başlarının yanındaki solungaçlardan geçerken içindeki oksijen alınır. Daha sonra su tekrar dışarı atılır.

Yani biz havayı burnumuzdan alırız, balıklar ise suyun içindeki oksijeni solungaçlarıyla yakalar.
Bu yüzden balıklar karada değil, suda yaşar. Çünkü solungaçlar sadece suda çalışır!

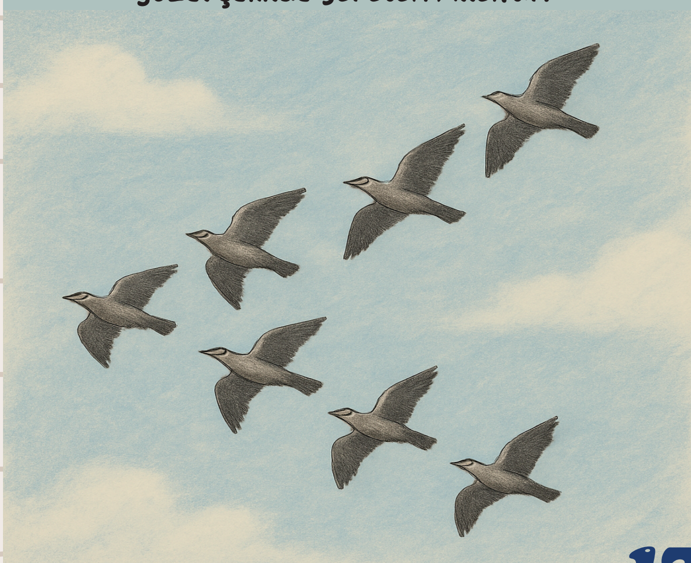
KUŞLAR NEDEN "V" ŞEKLİNDE UÇAR?

Kuşlar göç ederken genellikle "V" şeklinde uçarlar. Çünkü bu diziliş, hava direncini azaltır ve onların daha az yorulmasını sağlar. Öndeki kuşun kanat çırpmasıyla oluşan hava akımı, arkadaki kuşların daha kolay uçmasına yardımcı olur.

Ayrıca kuşlar, zaman zaman yer değiştirir. Öndeki kuş yorulunca başka bir kuş onun yerine geçer. Böylece hepsi sırayla dinlenir ve birbirlerine destek olurlar.

Bu düzenli uçuş, bize çok güzel bir şey öğretir: Birlikte hareket etmek, yardımlaşmak ve sırayla görev yapmak hem işleri kolaylaştırır hem de kimseyi yormaz.

Kuşlara böyle bir sistemi öğreten Allah'tır. Onlara akıl vermemiştir, ama yine de nasıl davranacaklarını bilirler. Çünkü her şeyi en güzel şekilde yaratan Allah'tır.

ASTRO TEVHİD

Azad Özer

Peki, ya dünya nasıl var olmuş? Bunca dağlar, ovalar, kaplıcalar nasıl yaratılmış?
Bu, Yaratan Rabbimiz için hiç de zor değil. Tüm bu güzellikleri 6 günde var etmiş. "Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattı, sonra da arşa istiva etti..." (32/Secde, 4) Ve yaratmaya büyük patlamayla başlamış.
Patlama mı dedin?
Evet, yanlış duymadın. Bilim adamları dünyanın yaratılışıyla alakalı çokça teori ileri sürmüşler. Hatta kimileri kendi kendine var olduğunu dahi ileri sürmüş. Edwin Hubble adlı bir billim insanı uzayın sürekli genişlediğini keşfetmiş. Daha sonra gezegenimizi oluşturan helyum ve hidrojen gazlarının başlangıçta tek bir noktada yoğunlaştığını ve büyük bir patlamayla sürekli genişlemeye başladığını ileri sürmüş. Bilim insanları pek çok gözlem ve deney yaparak bu teoriyi kanıtlamışlar.
Ne yani, başlangıçta sıkışık bir gaz kütlesi, patlamayla şu harika evrene mi dönüşmüş?
Ne sandın? Fakat bilim insanlarının şu yakın zamanda keşfettikleri bu gerçeği, Rabbimiz 1400 yıl evvel Kur'ân'da zaten dile getirmiş. "O kâfirler, göklerin ve yerin bitişik olduğunu, bizim onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmediler mi? İman etmezler mi?" (21/Enbiyâ, 30)
Subhanallah! Rabbimiz ne büyük, ne yüce!
Ve her şeye kâdir.
Haklısın.

MASALCI BULUT

Nehir Koç

Gülümse

Bazı zamanlar vardır özel şeyleri anımsatır kalbimizde, neşe katar dünyamıza. Bizim için de yaz mevsimi mis gibi tazelik kokan köy demek; Cezmi Amca, Remzi Dayı demek. Cezmi Amca demek hayatın ta kendisini eğlenerek öğrenmek, tam anlamıyla tebessüm demek. Remzi Dayı demek çocuklar için şekerli oralet, dedeler için kabaran veresiye defteri, tavşan kanı çay demek :)

Havaların geç ısınmasıyla sanki yaz mevsimi de rötar yapmıştı. Bir ân dönem hiç bitmeyecek zannetsek de beklenen ân gelip çatmıştı. Terminale vardığımızda hâlâ inanamıyorduk tatilin başladığına. Tâ ki peronda doğmuş gibi üzerine naneli şeker satıcılığı yapışmış o hokka burunlu, siyah kasketli uzun boylu amcayı görene kadar. Bu şekerleme satıcılığı sanki o amcaya has bir işti. Başkasına yakışmayacak gibi görünüyordu. Bu iş ile öyle özdeşleşmişlerdi ki naneli şeker deyince aklıma ilk gelen bu amca oluyordu.

Selin bu amcayı görür görmez selam verdi ve hâl hatır sordu. Bir paket de naneli şeker aldı. Amcaya gülümseyerek otobüse binip koltuğuna oturdu. Oturur oturmaz defterini açtı bir şeyler karalamaya başladı. Her zamanki gibi, yazmaya başlayınca hemen dili dudaklarının arasından dışarı çıkardı. Sanki uydu gibi yazma sinyalleri veriyordu. "Yazı yazıyorum, konsantrasyonumu bozma." der gibiydi.

Nedim ise yol boyunca köye varınca dağıtacağı hediyeleri için notlar yazıyordu. Remzi Dayı'ya çerçeve almış. Bence içine, "Veresiye teklif etmeyiniz." yazmalı, harika hediye olurdu vallaaa! hıhıhıkjıjı.

Cezmi Amca'ya bir defter almış. Bana öyle geldi ki sanki kullanılmış. Nedim ne garip çocuk! Yazıp çizdiği defteri Cezmi Amca ne yapsın? Kısa kuyruğu da unutmamış. Ona da bir tasma almış. Çelikmiş, üzerinde de ismi yazıyormuş falan. Sanki köpek okuma yazma biliyor, püffff!

Sahi yaaa! Selim ve Nedim'in bu bir şeyler yazma aşkı da nereden çıktı. İkisinin de elinde defter, bir şeyler çizittiriyorlar. Valla ben şahsen 10 aydır yazıyorum, çiziyorum zaten. Tatilde kimse bana kalem niyetine dal parçası bile tutturamaz. Yeter ya!

Ben de her zaman olduğu gibi yine koridor tarafına oturup muavinin servis edeceği meşrubatları ve kekleri beklemeye koyuldum. Yolculuk başlamıştı, servis de başlasındı. Nenemin deyimiyle: "Maddem karışıyiiii ver bakem ordan bir midem suyu."

Yol boyu Selin bir arkasındaki çocuğa ciklet uzatıyor, onu güldürmeye çalışıyor bir önündeki teyzeye kraker uzatıyor. Sanki milleti gülümsetme yarışına girmiş. Bir rahat oturmadı. Beni de uyutmadı kıpır kıpır. Sonunda yolculuk bitti de kurtulduk derken, önümde Selin'in inmesini beklemeye başladım. Hanımefendi herkese yol veriyor, gülümsüyor.

Selim kaşlar çatık, eliyle itekler vaziyette Selin'e;
- Kızım sen hostes misin herkese yol veriyorsun, in artık. Ağaç olduk burada, insene ne

gülümsüyorsun millete.

Selin, Selim'e de gülümseyerek:
"Selimcim anı biriktiriyorum şurada. Geçen yaz Cezmi Amca'nın bize verdiği defterleri tamamlayıp vereceğiz ya. İyiliklerle dolu bir defter olsun istiyorum."

Selim, Cezmi Amca'nın verdiği defteri çoktan unutmuştu. Eyvahhh! Cezmi Amca'ya ne diyecekti? Herkesin güzel davranışları, defter dolusu iyilikleri vardı. Selim ne verecekti Cezmi Amca'ya? Muzurluk defteri olsaydı çoktan ansiklopedi tamamlardı. Aklına bir sürü şey gelir, hemen tamamlardı defteri. Ama şimdi ne yazacaktı?

Selim, heyecanla Nedim'in yanına gidip:
"Nedim, defterinin yarısını bana koparıp versene. Ben anı defterimi yazmayı unutmuşum. Cezmi Amca sorar şimdi defter nerede diye. Benimle iyiliklerini paylaşır mısın? Hem bu da iyiliktir dimi ama, hıhıhuahahı."

Selin konuşmalara isteksiz şahit olduğu için lafa karışır:
"Selim, harika bir fikrim var. İster misin hepimizden daha güzel bir iyilik yapmış olmayı?"
Selim ağzının suyu akarcasına:
"Ya istemez miyim, elbette isterim neymiş? Nasıl yapıcam?"

Selin kendinden emin bir tavırla:
"Gülümse!"

Selim bayık bakışlarla:
"Selin yaaa! Benimle kafa mı buluyorsun? Sabahtan beridir sırıtıp duruyorsun zaten. Bi ben kalmıştım gülmediğin!"

Selin samimi bir şekilde kolunu Selim'e atarak:
"Selimciğim, gülümsemek sadakadır unuttun mu? En güzel iyilik de budur. Hem kolay hem etkili. Ayrıca bulaşıcı. Sen birine tebessüm ettiğinde karşındaki de gülümsüyor. Bu da iyiliğinin ecrinin katlandığını gösterir."

Selim heyecanla yerinde zıplayarak:
"Tabi yaa ben bunu nasıl unuttum. O hâlde hemen başlıyorum."

Gülümseyin. Çünkü en güzel sadakadır :)

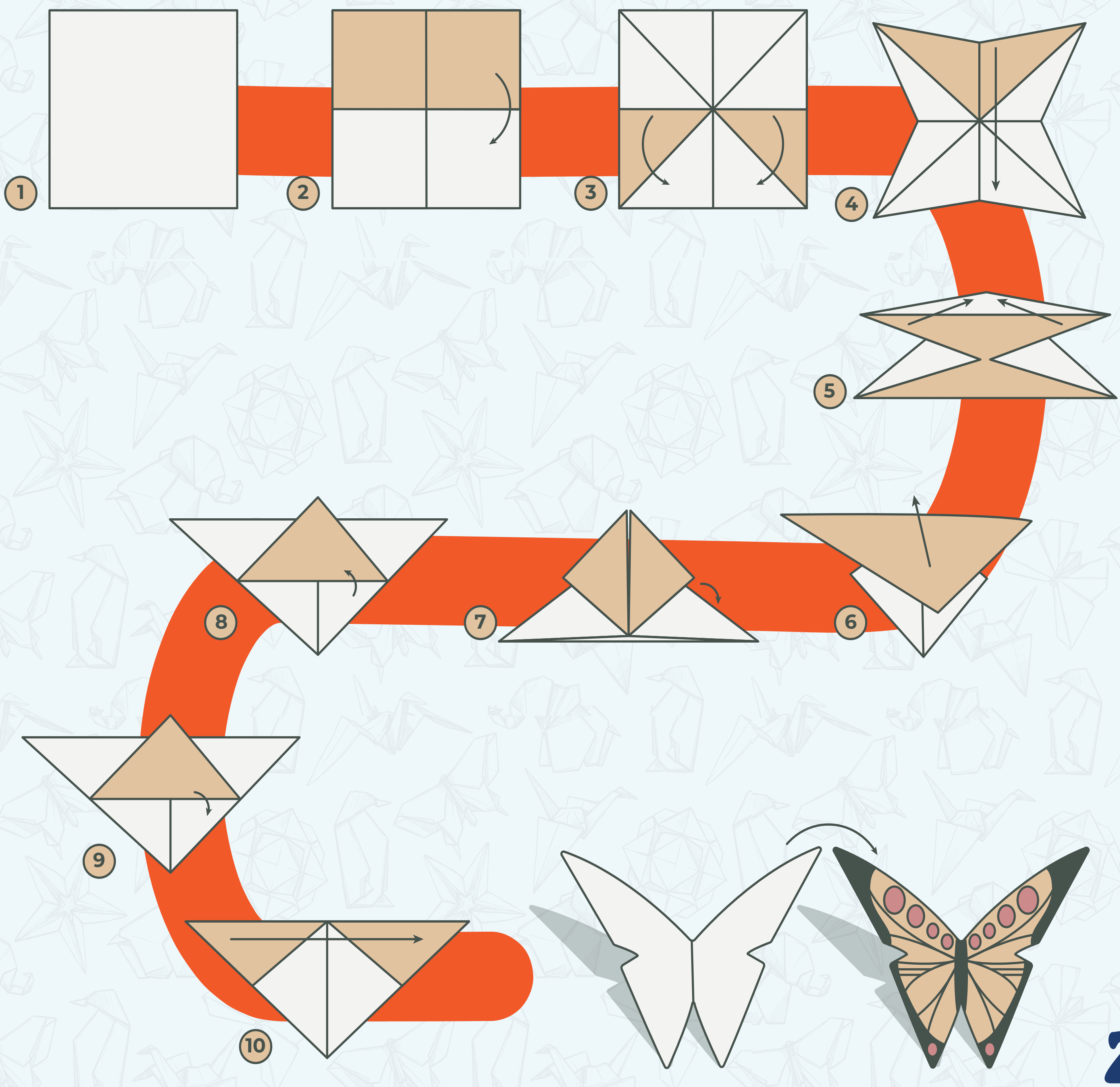

ORİGAMİ

Origami, kâğıt katlama sanatına denir. Bu ay kâğıttan kelebek yapımını öğreniyoruz. Şekilleri dikkatlice inceleyin ve uygulayın. İyi eğlenceler!

KÂĞITTAN KELEBEK YAPIYORUZ

Kaygino

Problemi Çöz, Ödülü Kap!

Selam Dünyalı Dostum!

Yeniden bir aradayız ve benim sana anlatacaklarım var. Bu sefer sonunda ödül saklı! Ama tabii öncesinde yapman gerekenler var, zamanında ben de geçtim bu yollardan. Hatta dur, sana bir anımı anlatayım:

İlkokula başladığım gündü. İçimde bir sürü duygu vardı, karmakarışıklardı. Üzüntü, mutluluk, heyecan, korku, kaygı... Hepsini bir arada yaşıyordum sanki. Sabah uyandığımda o bütün duygular, garip bir hisse dönüşmeye başladı. "Gerçekten okula mı gidecektim? Ya annem beni bırakırsa? Ya kimse benimle konuşmazsa? Ya bana gülerlerse?" O an bacaklarım titremeye başladı. Birbirine küt küt çarptılar. Annemin elini sıkıca tutmak ve hiç bırakmak istemiyordum. O anda aklıma sana da daha önceden anlattığım, kaygının ipuçlarını yakalamak ve düşüncelerime bir göz atma fikri geldi.

Hemen ne hissettiğime odaklandım. Ne hissettiğimi bulmanın yollarından biri bedenime bakmaktı. Bacaklarım birbirine çarpıyordu. Hmm... Sanki bu kaygıydı.

Sonra "Bu duyguyu getiren düşüncem ne olabilir?" dedim. Ve aklıma sabah uyandığımda zihnimden geçen düşünceler geçti. Yeni ve tanımadığım insanların olduğu bu ortama gireceğimden dolayı bu düşünceler gelmişti aklıma.

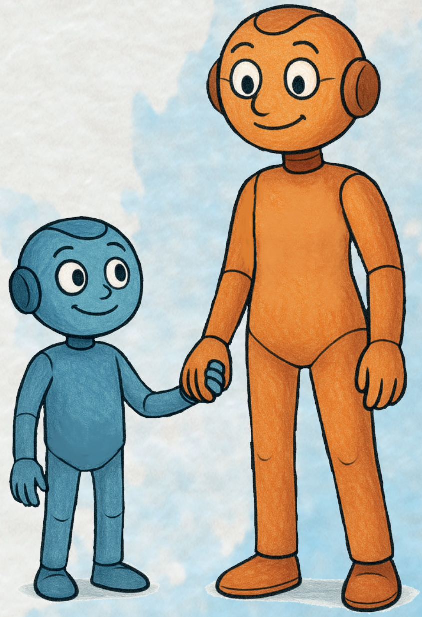
Bu problemi çözmek için ne yapabileceğimi düşündüm. Şunları yapabilirdim:

- Bu duygularımı annemle paylaşabilirim.
- Okula gitmeden gevşeme egzersizleri yapabilirim.
- Zihnime gelen olumsuz düşünceleri düzeltmeye çalışabilirim.
- İlk günüm olduğunu öğretmenime söyleyip yardımcı olmasını isteyebilirim.
- Okula girmeden derin nefes alıp verebilirim...

Neler yapabileceğimi düşündükçe sanki rahatlamıştım. "Vay be dedim kendi kendime elimden de ne çok şey geliyormuş!"

Bunları planlayarak okula gittim. Sınıfın kapısına geldiğimde yine annemin elini sıkıca tuttum.

İçeri göz attığımda minik minik bir sürü benim gibi robotların olduğunu gördüm. Bazısı ağlıyor, bazısı gülüyor, bazısı da şaşkın şaşkın etrafa bakıyordu. Tam o ânda öğretmenim yanıma yaklaştı. Adımı sordu ve ilk gün hediyesi olarak bana bir çıkartma verdi. O an içimdeki kaygı biraz daha eridi. Sonra öğretmenim bana yerimi gösterdi. Biraz oturduktan sonra yanıma öğrencilerden biri gelip, "Merhaba!" dedi ve konuşmaya başladık. Sonra da içimdeki kaygı, yerini merak duygusuna bırakmış oldu.

Eve döndüğümde de kaygı duymama rağmen sınıfa girip arkadaş edindiğim için koca bir aferini hak ettiğimi düşündüm. "Aferin be sana Kaygino!" dedim. Sonra da tabii ki en sevdiğim uzay çikolatası ile kendimi ödüllendirdim.

Evet dostum, gördüğün gibi benim için zor başlayan ve keyifle biten bir gündü. Senin de eminim ki böyle hissettiğin çok zaman oluyor. Yapman gerekenler şunlar:

- Hislerini fark et.
- Neden böyle hissettiğini düşün.
- Bir minik plan yap.
- Ve cesaretin için kendini takdir edip ödüllendir.

Belki öncesinde kendin için bir ödül listesi bile oluşturabilirsin.

Unutma, ilk adım çoğu zaman zor görünebilir ama bir kez attın mı yavaş yavaş kolaylaşacaktır.

Kendine iyi bak!

Zeynep Güler
Yazarlık Atölyesi

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah Değerli Arkadaşlarım,

Bugün başıma öyle bir olay geldi ki hem çok üzüldüm hem de çok sevindim. Ne mi oldu, hemen anlatıyorum:

Ben çilleri olan yeşil gözlü bir kızım ve bu bazı arkadaşlarım tarafında alay konusu olabiliyor maalesef. Bugün bir sınıf arkadaşım çillerimle alay etti ve bu da beni çok üzdü. İnsanın elinde olmayan fiziksel özellikleriyle alay etmek hiç hoş değil, ama bazı arkadaşlarımız bunu hâlâ fark edemiyor. Aklına bir soru gelebilir: "Bu üzücü bir durum, peki neden bu olaydan sonra çok sevindin?" Çünküüü bunu gören öğretmenim hemen yanımıza geldi ve herkesi çok şaşırtan bir şey söyledi. Çilli (benekli) insanlar dünyada yalnızca %5 oranında görülüyormuş. Veee bitmedi, biter mi hiç! Yeşil göz ise dünyadaki insanların sadece ve sadece %2'sinde varmış, düşünebiliyor musunuz, %100 den sadece %2!

Subhanallah, bunu duyduğumda çok şaşırdım ve kendimi çok özel hissettim. Rabbimiz bizi ne kadar da güzel yaratıyor değil mi? Onun yaratmasında hiçbir kusur yok. Bazı insanların tuhaf olarak gördüğü özelliklerimiz ise bize renk katan birer farklılık. Bence farklı olmak çok güzel. Öğretmenimiz bize bu bilgiyi verdikten sonra her birimizin özel olduğunu; herkesin kulağının, burnunun, kaşının, gözünün olduğunu ve herkeste aynı yerde olmasına rağmen bir birimizden çok farklı gözüktüğümüzü anlattı. Çünkü Bizim El-Bâri olan (kusursuz ve uyum içinde yaratan) Rabbimiz var.

Unutmayın, her birimiz çoook özeliz ve bizi diğer insanlardan farklı yapan özelliklerimiz ise bize renk katıyor. Bu arada benim çillerimden dolayı benimle alay eden arkadaşım, bunları öğrendikten sonra ne yaptı diye merak ettiyseniz hemen açıklıyorum: Helallik istedi ve ben de tabii ki helal ettim, birbirimize sarılarak barıştık. Bugün bu güzel bilgileri öğrendikten sonra eve geçer geçmez insanın yaratılışıyla ilgili ayetlere baktım ve karşıma çıkan şu ayeti size bırakıyorum:

"Andolsun ki, insanı en güzel surette yarattık."

(95/Tîn Suresi, 4)

Allah'a emanet olun ve kendinize çoook iyi bakın.

İZMİR

Gezegenimiz Dünya

Yusra Berra Demirtaş
Yazarlık Atölyesi

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekatuhu, Kıymetli Arkadaşlar. Nasılsınız?

Allah'tan temennim iyi olmanızdır.

Bu ayki yazımızda tarihi ve kültürü ile oldukça dikkat çekici şehrimiz İzmir'i yakından tanıyacağız, inşallah.

İzmir Türkiye'nin Ege kıyı Bölgesi'nde Anadolu yarımadasının batısında uzun ve dar bir körfezin başında yer alır.

İzmir'de tarla ürünleri olarak mısır, patates, pamuk ve buğday yetişir. Mısır tarlalarından elde edilen mısır ekmekleri de İzmir'in yöresi hâline gelmiş yiyeceklerdendir, diyebiliriz.

Meyvelerden satsuma, mandalina, zeytin, üzüm, kiraz, incir ve kestane yetişir. Satsumalar Seferihisar mandalinası adıyla coğrafi işarete sahiptir.

Sebzelerden domates, karpuz, biber, kavun, hıyar, ıspanak, pırasa ve karnabahar üretimi en fazla olan ürünlerdir.

İzmir'in sıcak ve kurak ikliminden dolayı yetişen bu ürünler genel olarak Akdeniz Bölgesi'nde yetişir.

İZMİR'İN MEŞHUR YEMEKLERİ

Kumru

Âdeta İzmir'i İzmir yapan şeylerden biri ise meşhur kumrusudur. Oldukça zengin içerikli Kumru, isteğe göre salamlı, sucuklu, sosisli, kaşar peynirli ve turşulu yapılmaktadır.

Gevrek

Yine İzmir denince akla gelen ilk yiyeceklerden biri Gevrektir. Özellikle fırından yeni çıkmış taze gevreğin tadına doyum olmaz. Gevreğin diğer illerde yapılan simitten farkı pişirme tekniğindeki farklılıklarıdır.

Boyoz

İzmir'de genellikle güne fırından yeni çıkmış sıcacık boyoz ile başlanır. En fazla tercih edileni klasik sade olanı olsa da son zamanlarda farklı aromalarda alternatifleri çıkmıştır.
Örneğin çikolatalı, tahinli, ıspanaklı ya da peynirli çeşitleri de vardır.

GEZİLECEK YERLER

İzmir Saat Kulesi

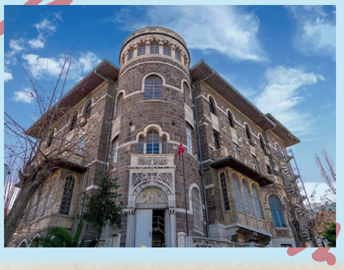
İzmir'in Konak ilçesinde yer alır. Osmanlı Padişahı II. Abdulhamid'in tahta çıkışının 25. yıl dönümünü kutlama amacıyla 1901 yılında inşa edilmiştir. Kule Arap mimarisi tarzında ve sekizgen bir yapıdır.

Kordon

Geçmişi 1850'lere dayanan bu şerit Cumhuriyet Meydanı ve İzmir Limanı arasında yer alır. 1997'de belediye tarafından 6 şeritli karayolu yapılması amacıyla Kordon Sahili'nde Deniz 150 metre kadar doldurulmuştur. Fakat bir Müslim olarak burada gezmek oldukça zor, çünkü Rabbimizin güzel emirlerine uygun olmayacak kıyafetler giyerek gelen o kadar çok kişi var ki böyle bir durumda bizler de uzak kalmayı tercih ediyoruz. Kim bilir, belki de çok uzak olmayan bir günde yeryüzü Rabbimizin emirleriyle kuşanır ve bizler de bu güzellikleri dilediğimiz gibi gezebiliriz!

İzmir Arkeoloji Müzesi

İzmir'deki ilk Arkeoloji Müzesi 1927 yılında Basmane semtindeki Ayavukla Kilisesi'nde ziyaretçilerini kabul etmeye başlamıştır.
Daha sonra 1951 yıllarında Kültür Park'ta ikinci bir müze hizmete açılmıştır. Belli bir zamanın ardından Konak Bahri Baba Parkı içinde tekrar müze çalışması yapılmıştır. Bu müze teşhir salonları, laboratuvarları, depoları, fotoğrafhanesi, kitaplığı ve konferans salonu ile daha zengin bir içeriğe sahiptir.

İzmir Yamaç Evler

Evler, Antik Dönem'de Efes'in ileri gelenlerinin yaşadığı bir yerdir. Helenistik, yani büyük İskender'den sonraki Yunan sanatı, tarihi ve kültürünün hâkim olduğu dönemde bir mezarlıkmış. Fakat Romalılar tarafından bir yaşam alanına dönüştürülmüş. Günümüzde insanlar bu yaşam alanlarını turistlik geziler vesilesiyle gaflet içinde gezmekteler, oysaki bu evlerin varlığı bizlere Allah'ın (cc) şu ayetini hatırlatmalı:

> **"Yaşam koşulları ve refahın kendilerini şımarttığı nice toplumu helak ettik. İşte onların evleri! Onlardan sonra -çok az bir zaman dışında- oralarda oturulmamış (oralar viraneye dönmüştür). Oralara biz vâris olduk."**
> **(28/Kasas, 58)**

Yamaç evler ve geçmiş kavimlerden günümüze ulaşan bu alanlar Rabbimizin ayetlerinden birer ayettir. Bu ayetleri düşünmeli, anlamak için tefekkür etmeliyiz. Çevremizdeki insanlara da hatırlatmalar ve dünyanın geçiciliğini hatırımızda tutmalıyız!

Gavur İzmir ismi nereden geldi?

Biliyor musunuz, İzmir asırlardır Gavur İzmir adıyla bilinir. Ne kadar ilginç, öyle değil mi? Bu isim size neler çağrıştırdı?

Gelin, birlikte Gâvur İzmir isminin tarihçesine bakalım!

Çoğumuz bu ismin 19. Yüzyıl sonrasında ortaya çıktığını ve Gâvur nüfusunun fazlalığı ile alakalı olduğunu zannederiz. Aslında bu deyim çok daha eski yüzyıllara dayanır.

Bizans İmparatorluğu'nun önemli limanlarından olan İzmir, Aydınoğulları ile Bizanslılar arasında birkaç defa el değiştirdi; Malazgirt Zaferinin ardından "İlk Türk Amirali" olan Çaka beyin ölümünün ardından yeniden Bizanslıların eline geçti. Aydınoğlu Umur Bey şehri 1328'de tekrar fethetti ama Venedik, Cenova ve Rodos donanımları 1344'te geri aldılar.

15. Yüzyılın ilk senelerine kadar, iki ayrı İzmir vardı: Hristiyanların kontrolünde olan sahil kesimindeki İzmir ile Müslümanların hakim oldukları iç kısımlardaki "Yukarı" İzmir...

Şehrin yukarı tarafı Malazgirt sonrasında Müslümanların eline geçmişti ama sahil ve sahildeki kale, Hristiyanların elinde bulunuyordu. Yapılan bütün kuşatmalar işte bu sahil kısmını ele geçirmek içindi.

Bugün hala varolan "Gâvur İzmir" deyimi bu devirlere dayanır ve bu söz ile bundan altı asır öncesine kadar Hristiyanların elinde bulunan "Sahil İzmir" kastedilir.

Anadolu'daki beylikler ile Osmanlılar arasında gidip gelen İzmir 1424'te II. Murad tarafından kesin şekilde zaptedildi. 1919'daki yunan işgaline kadar bir daha Hristiyan idaresi altına girmedi.

`Gâvur İzmir' deyiminin aslı budur..."

Bunlara ek olarak;
İzmir'de Tevhid Dergisi şubemiz henüz yok. Fakat orada bizim gibi Müslim kardeşlerimizin olduğunu biliyoruz. Siz de kendi şehrinizi tanıtan fotoğraf ve yazılarınızı bizimle paylaşmak isterseniz Web sitemizden ulaşabilirsiniz!

BİLİM ADAMLARI

Deniz Altıntaş

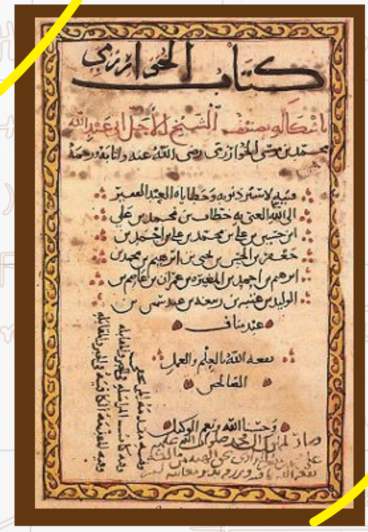
Sutayta El-Mahamalî

Bugün sana matematiği İslam'ın ve Müslümanların faydasına kullanan, hatta bu konuda herkesin danıştığı bir seviyeye ulaşan ve bir yandan tarlada çalışıp bir yandan da evinin işlerini hâlleden bir kadından bahsedeceğim.

Sutayta El-Mahamalî 900'lü yılların sonunda Abbasi Halifeliği zamanında dünyaya geldi. Babası Ebû Abdullah El-Hüseyin, Bağdat'ta görevli bir hâkimdi. Babası, Sutayta'nın eğitimine çok önem verdi; onun hadis, matematik, hukuk gibi konularda dersler almasını sağladı. Bu şekilde Sutayta tek bir alanda değil, birçok alanda uzmanlaşan bir bilim insanı oldu.

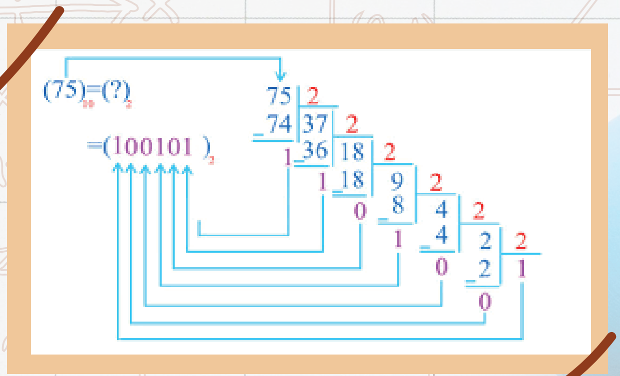
Sutayta, bilim insanı olmasının yanı sıra hafızdı. Miras hukuku konusunda herkesin danıştığı uzman bir isimdi ve aynı zamanda "Sayıların Sultanı"ydı. Nasıl mı?

Sutayta fıkıh, Arap edebiyatı gibi konularda da eğitim almasına rağmen onun tutkusu matematikti. Kaynakları incelediğimizde yapmış olduğu çalışmaların daha çok, var olan teorileri geliştirmeye ve çözümlemeye yönelik olduğunu görürüz. Mesela ondalık sayma sistemini kullanışlı bir şekle dönüştürerek günümüzdeki hâline getiren Sutayta'dır.

O dönemin popüler tartışma konusu olan "cebir", yani denklemler üzerine araştırma yaptı. Biliyorsun, cebiri bulan kişi Harezmî'dir. Sutayta bu buluşu İslam'daki miras hukuku ile birleştirerek günümüzdeki miras hukukunun matematiksel hesaplamalarını buldu.

İbn-i Kesir'in Sutayta için, Şafii Mezhebi konusunda zamanının en bilgili kişilerinden olduğunu söylediğini biliyor musun?

Tüm bu ilim ve yeteneklerine rağmen Sutayta tevazu sahibi ve cömert bir insandı. Tıpkı Kur'ân'ı hakkıyla idrak eden tüm Rabbani âlimler gibi...

KİRAZ REÇELİ

Malzemeler

- 1,5 kg kiraz (çekirdekleri ayıklanmış)
- 1 kg toz şeker
- 1 adet limonun suyu
- 1 çay kaşığı tereyağı

1. Kirazların çekirdeklerini ve saplarını ayıklayalım. İyice yıkayıp kurulayalım.

2. Kuruladığımız kirazları tencereye alalım ve şekeri ilave edip bir gece bekletelim.

3. Suyunu salan ve şekerle bütünleşen kirazları kısık ateşte yavaş yavaş kaynatmaya başlayalım. Ara sıra karıştıra karıştıra homojen pişirme sağlayalım ve kaynamaya başlayınca karıştırmayı bırakalım.

4. Bu aşamada tereyağını ve limon suyunu ekleyelim ve 2-3 dakika daha kaynatarak altını kapatalım.

5. Sıcakken kavanozlara alalım ve kapaklarını kapatıp ters çevirelim. Ertesi gün Güneş ışığından uzak bir yerde muhafaza etmek üzere kaldıralım. İşte bu kadar, afiyetler olsun.

GÜLER YÜZ SADAKADIR

Sıcaktan bunalmış bir hâlde okuldan eve döndüm. Yorulmuş, çok susamış ve aynı zamanda çok terlemiştim. Kapıyı hızlıca tekrar tekrar tıkladım. Annem korkuyla açtı kapıyı, yüzünde endişeli bir hâl vardı.

“Ne oldu Sema?” diye sordu hem korkulu hem kızgın bir ifadeyle.

“Çok yoruldum anne, çok susadım bir de!” dedim adımlarımı içeriye atmakla birlikte. Derin bir nefes aldım, soluklandım.

“Kızım, kapı çalma adabını hatırlıyorsun değil mi? Ben de meraklandım bir şey oldu sandım, lütfen bu durumu bir daha tekrarlama.” dedi annem kapıyı kilitlerken.

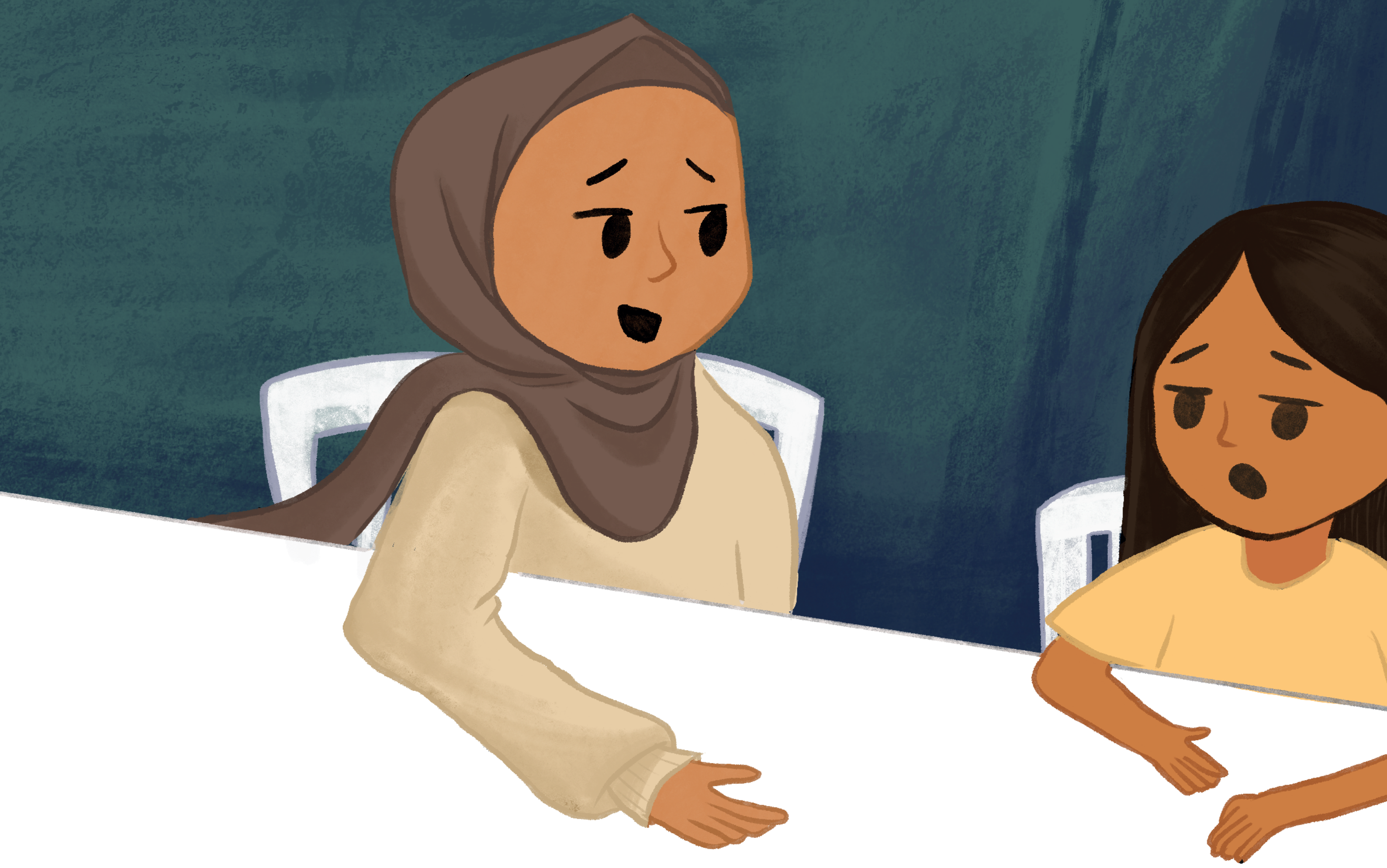
“Evet, biliyorum anne. En fazla üç kez tıklamalı ve kenarda beklemeliyim, ama bugün o kadar yorucu ve kötü bir gündü ki unutmuşum, özür dilerim.” dedim gözlerimi yere indirirken.

Annem yumuşak sesiyle gözlerimin içine bakarak, “Önemli değil canım, unutmuş olabilirsin ben de sana hatırlatmak istedim sadece, hadi bakalım şimdi güzel bir duş al, yemekten sonra biraz konuşalım olur mu?” dedi.

Biraz olsun rahatlamış, yorgunluklarımdan sıyrılmıştım ılık bir duş ve leziz bir yemek sonrası salona geçtik.

Annem yanıma oturdu, sessizce anlatmamı bekledi. Her zaman böyleydi, annem beni hiç sıkmazdı. Ben anlatırdım içimde biriken, yüreğimi yoran şeyleri, bugün de o günlerden biri yaşanıyordu. Derin bir iç çektikten sonra bugün başıma gelenleri anlatmaya başladım:

“Anneciğim, bugün okula giderken bir şey çok dikkatimi çekti, üzerinde uzun uzun düşünmeme ve hüzünlü hissetmeme sebep oldu. Bugün insanların yüzlerine baktım; otobüste, yolda, okulda kimse ama hiç kimse gülümsemiyordu. Herkesin yüz ifadesi aynıydı. Solgun, mutsuz ve donuk ifadeler insanların yüzlerine yapışmıştı âdeta... Bugün herkesin mutsuz, huysuz ve öfkeli olduğunu fark ettim. Bunu daha önce fark etmediğime şaşırdım. Sanırım daha önce kimsenin yüzüne bakmamıştım. Arkadaşlarım ve öğretmenlerim de bu durumdan paylarına düşeni almışlardı.

Gülümsemek bu kadar zor bir şey mi anne, insanlara güzel muamele etmek imkânsız bir şey mi? Bugün bu durum beni çok üzdü, yaraladı. İşte bu sebeple bugün eve çok kötü bir durumda geldim, hatta kapı adabını bile unuttum.”

Başımı önüme eğdim, anlattıklarımla birlikte sabahki hislerim tekrar nüksetmiş, ama aynı zamanda da rahatlamıştım.

Annem bana sarıldı, başımı omzuna yasladı ve konuşmaya başladı. “Güzel kızım, çok güzel bir gözlem yapmışsın, öncelikle seni tebrik etmek istiyorum. Bugüne kadar bu durumu fark edememen maalesef hepimizin yakalandığı bir hastalık sebebiyle. Görememek ve fark edememek, bencillik hastalığının bir göstergesi ne yazık ki. Kendimize o kadar odaklanıyoruz ki dış dünyayı ve bizden başka olan hayatları fark edemiyoruz. Rabbim bizleri ıslah etsin...

Asıl meseleye gelecek olursak, gülümseyemememizin sebeplerinden biri de elimizdeki nimetlerin farkında olmayışımız. Bu nimetleri fark etmeye başladığımızda Güneş’e, Ay’a, bulutlara, ağaçlara dahi gülümsemeyi öğreneceğiz inşallah...

Üstelik gülümsemek Nebimiz Muhammed’in (sav) sünneti, biliyor musun?

“Güler yüz sadakadır.” buyuruyor Peygamberimiz, yani çok minik bir şey gibi görünen bu durum, çok güzel bir amel aslında.

Ne dersin, bu unutulmuş sünneti biz hatırlatalım mı insanlara, ecir ve sadaka avcıları olalım mı birlikte?"

Annemin sözleri beni rahatlatmıştı, üstelik bunun bir amel olduğunu öğrenmek beni çok mutlu etmişti. O an tesirini göstermişti. Hadis yüzüme işlemişti sanki, şimdi gülümsüyordu dudaklarım. Gülümsemek ne kadar güzel ne de mutluluk veren bir şey böyle...

Anneme sarıldım. Yüksek sesle "Tabii ki isterim anneciğim, hem de çok isterim.." dedim... O gece gözlerimi huzur ve tebessümle kapattım , uykuya daldım..

Ertesi gün yeni görevim başlamıştı: "Ecir Avcısı ve Tebbessüm Sadakası Dağıtıcısı Sema Yılmaz

Önce otobüste gördüğüm kimselere, sonra okuldaki görevlilere, öğretmenime ve arkadaşlarıma kocaman kocaman gülümsedim.

İyilikler ve mutluluklar bulaşıcıdır demişti annem, öyle de oldu. Bugün herkes gülümsememe karşılık verdi ve herkes bir süreliğine de olsa sorunlarından sıyrıldı. Bugün çokça sadaka dağıttım hem ben mutlu oldum hem de etrafımdakiler... Tebessüm etmek ne de güzelmiş! Bunu bizlere öğreten, tavsiye eden Canım Peygamberime salât ve selam olsun.

Bu benim hikâyem, herkesin bambaşka hayatları ve hikâyeleri var, sen de kendi hikâyenin baş kahramanı ol. Tebessüm, iyilik ve mutlulukları dağıt etrafına, sen de sünneti yaymak yolunda bu davanın ve Peygamberimizin ümmeti ol, destekçisi ol...

Haydi, "Bismillah" de ve başla! Önce aynaya bak, kocaman bir tebessüm yansıt oraya. Tabii sonra da etrafına; ailene, arkadaşlarına, sevdiklerine ve tüm dünyaya...

Allah'a (cc) emanet ol, Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah...

Bu hangi Deyim?

Efsane Değil Sahabe

Meryem Şahin

Osman ibni Affan (ra)

Edep denince ilk akla gelen,
Hayâda meleklere benzeyen,
Mekke gençlerinin en güzeli,
Zenginliği ve ahlâkıyla en özeli.
Ebû Bekir'in (ra) davetiyle,
Yazdırıyor ismini ilk iman edenler listesine.

Mekke'de zorlu yıllar, Resûl'ün hanesinde acılar...
Osman (ra) buna duyarsız kalır mı?
Resûl'ü (sav) dertleriyle baş başa bırakır mı?
Kızıyla evlenerek oluyor Resûlullah'ın damadı.
Ailece ilk hicretin yolcusu,
Habeşistan'da özlüyor Nebi'yi doğrusu.
Bu hasrete dayanamayıp Mekke'ye dönüyorlar,
Resûl'ün yanında bedeller ödüyorlar.

İkinci hicret Medîne'ye...
Sıra Bedir, Uhud, Hendek'te...
Zorluk ordusu denince
İlk akla gelen isim onunki elbette.
Defalarca müjdeleniyor Nebi'nin dilinde,
Cennetle, afla, mağfiretle ve şehadetle!

Medine'de halifeliği sırasında,
Evi isyancılar tarafından kuşatma altında.
Kırk gündür zorluk, yorgunluk ve susuzluk...
Ama o gün bir değişiklik var Osman'da:
"Bugün oruçluyum" diyor ve ekliyor:
"Resûl'ü gördüm rüyamda,
'Ey Osman, orucunu yanımızda aç.' dedi bana."

Bu, Nebi'den gelen son müjde oluyor,
Osman (ra), Mushaf'ın başında, oruçlu iken şehit ediliyor...

TEKNO GÜNCEL

Hikmet Yazar

TELESKOP

Es-Selamu Aleykum Dostum, sana yine harika bir icatla geldim!

Gökyüzüne hiç uzun uzun baktın mı? Parlayan yıldızlar, kocaman Ay ve uzak gezegenler… Hepsi Allah'ın (cc) muazzam sanatıdır. Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurur:

"Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye sarıp dolar. Güneş'i ve Ay'ı emre amade kıldı…"
(Zumer Suresi, 5. Ayet)

İşte bu muhteşem düzeni daha yakından görmek için insanlar çok özel bir alet icat etti: Teleskop!

Teleskop Nedir?

Teleskop, uzaktaki gök cisimlerini daha yakından görmemizi sağlayan bir araçtır. İlk teleskoplar yüzyıllar önce yapıldı, ama günümüzde teknoloji sayesinde çok daha gelişmiş hâle geldi. Artık dijital ekranlı, bilgisayarlı teleskoplar bile var! Hatta bazıları gökyüzündeki yıldızları tanıyıp sana yerlerini tarif bile edebiliyor.

Teleskopla Neler Görebiliriz?

- Ay'daki kraterler
- Jüpiter'in uyduları
- Satürn'ün halkaları
- Parlak yıldız kümeleri

İslam tarihinde gökleri inceleyen büyük âlimler vardı. Örneğin El-Birunî gibi Müslüman bilim insanları, yıldızları inceleyip haritalar çıkardılar. Onlar, Allah'ın yaratışını hayranlıkla inceleyerek O'na daha da yaklaştılar.

Sen de Keşfet!

Sen de bir teleskop edinerek gökyüzünü keşfetmeye başlayabilirsin. Belki de bir gün Ay'a ilk giden Müslim astronot sen olursun, kim bilir?

Unutma: Gökyüzüne bakmak sadece eğlenceli değil, aynı zamanda bizi Allah'ın kudretini düşünmeye de davet eder.

"Üstlerinde olan gökyüzüne bakmadılar mı hiç? Onu nasıl da bina edip süsledik. Onun hiçbir açığı da yoktur…" (Kaf Suresi, 6. Ayet)

EĞLENCELİ SAYFALAR

RESFEBE

Resfebedeki saklı kelimeleri bulabilir misin?

 AL

☐☐☐☐☐

S **GI**

☐☐☐☐☐

 TUK

☐☐☐☐☐☐

Y **M**

☐☐☐☐☐

 A

☐☐☐☐

H

☐☐☐☐☐

BİL

☐☐☐☐☐

S **Gİ**

☐☐☐☐☐

 IK

☐☐☐☐☐

 LİK

☐☐☐☐☐☐

 İK

☐☐☐☐☐

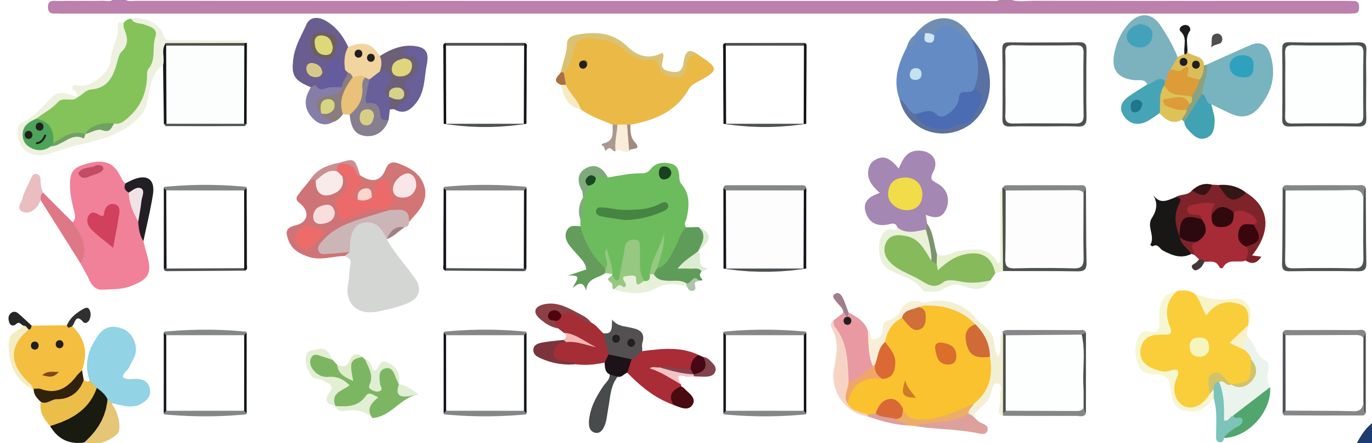
 İ

☐☐☐☐

BENİ BUL!

Hangi nesneden kaç tane olduğunu aşağıdaki kutulara yazalım.

Görseldeki **9** farkı bulabilir misin?

FARK BULMACA

KELİME AVI

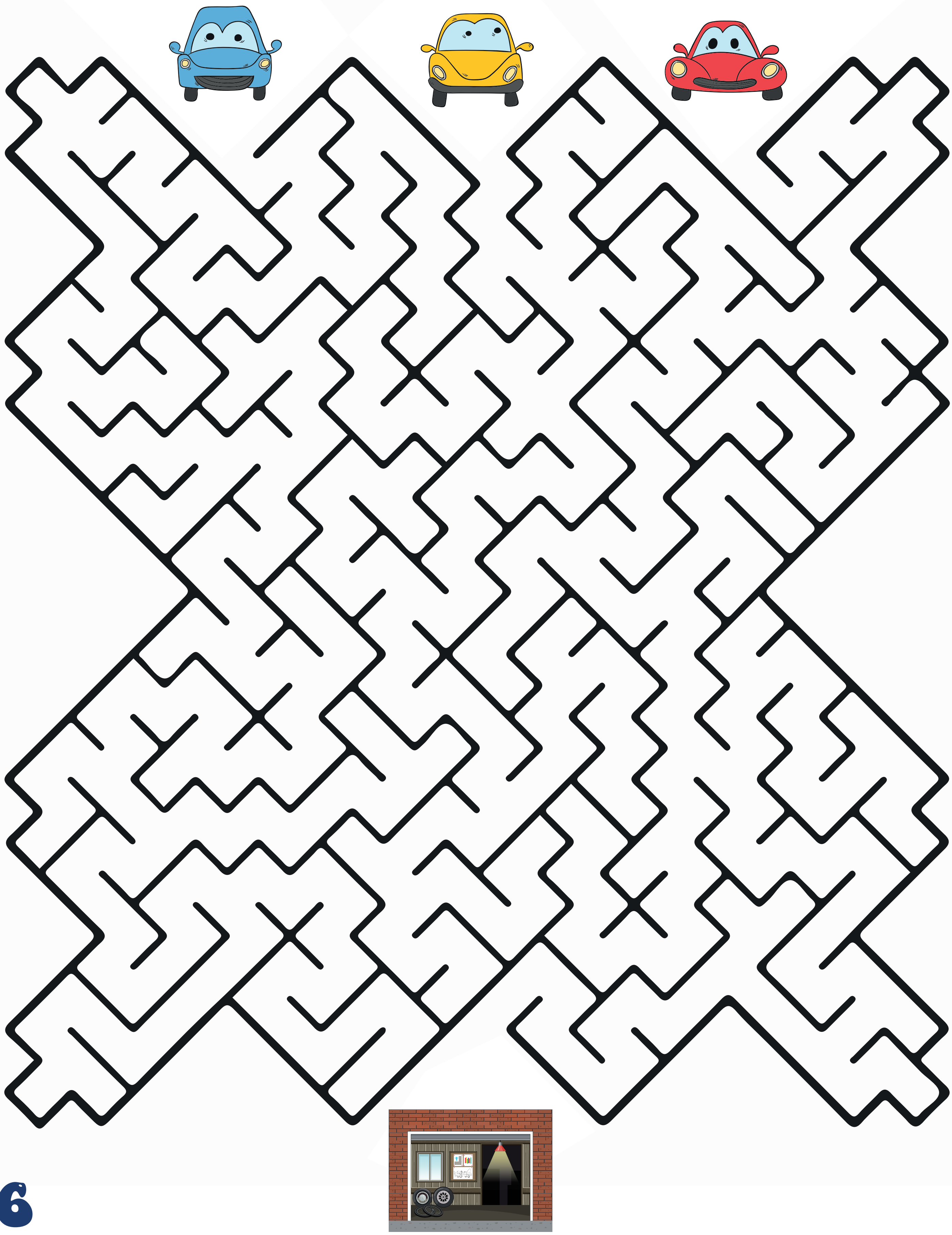
Verilen harflerden anlamlı **12** kelime bulalım
Her harf **1** puan.

Z A T E R M S N İ

S.No	Kelime	Harf Sayısı	Puan
ÖRNEK	Mersin	6	6
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
Toplam Puan			

LABİRENT

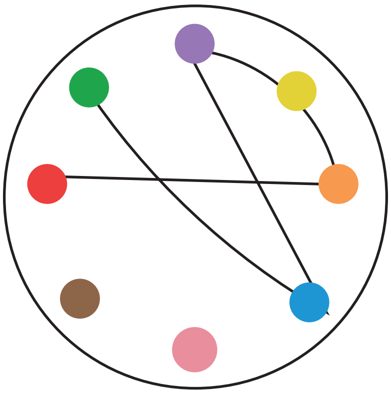
Bu arabalardan hangisi garaja önce ulaşır?
Denemeye var mısın?

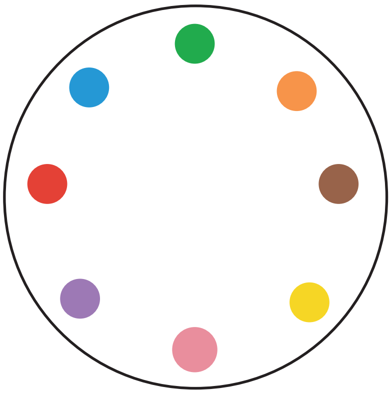
KELİME BULMACA

Her sayı aynı zamanda bir renge karşılık gelir.
Sayı/Renk sırasını takip ederek renkli daireleri bağlayın.

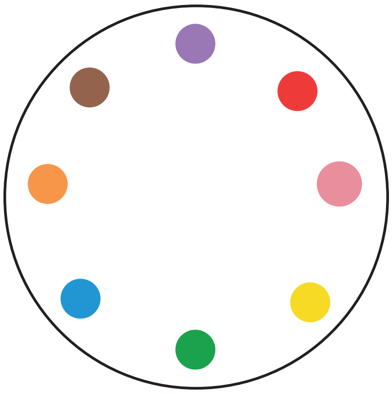
1	2	3	4	5	6	7	8

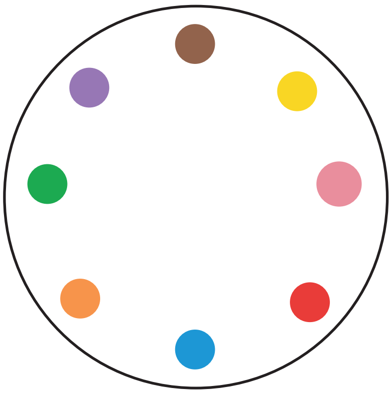
2-4-5-3-7-1

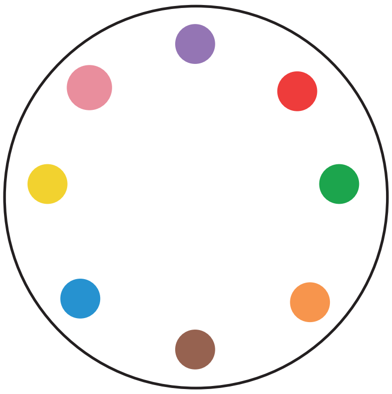
8-2-7-3-1-5

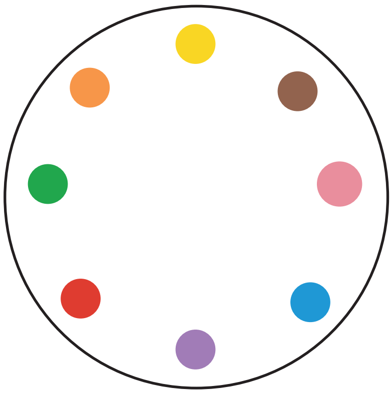
6-3-8-1-5-3

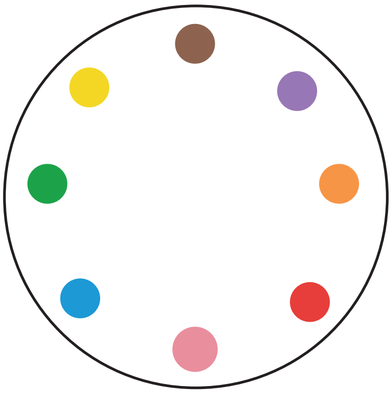
5-8-1-2-4-7

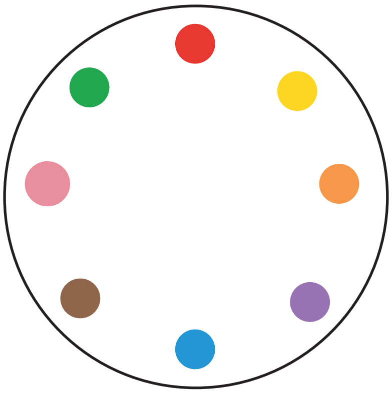
3-4-8-2-5-6

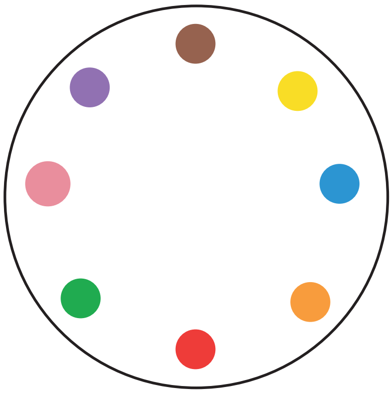
1-4-6-2-7-8

7-1-6-4-5-2

1-8-3-7-2-6

4-5-8-1-3-2

EĞLENCELİ SAYFALAR

RESFEBE

Resfebedeki saklı kelimeleri bulabilir misin?

Resfebe	Cevap
AL	K A N A L
BİL	B İ L E K
S GI	S A Y G I
S Gİ	S E V G İ
TUK	K O L T U K
IK	B A L I K
Y M	Y A R I M
LİK	K E K L _ K
A	K A R A
İK	B E Ş İ K
H	H A Y A T
İ	K O L İ

BENİ BUL!

Hangi nesneden kaç tane olduğunu aşağıdaki kutulara yazalım.

FARK BULMACA

Görseldeki **9** farkı bulabilir misin?

KELİME AVI

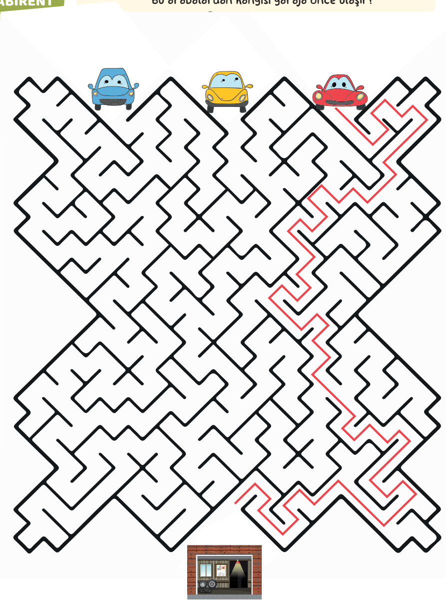
Verilen harflerden anlamlı **12** kelime bulalım.
Her harf **1** puan.

Z A T E R M S N İ

S.No	Kelime	Harf Sayısı	Puan
ÖRNEK	Mersin	6	6
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
Toplam Puan			

LABİRENT

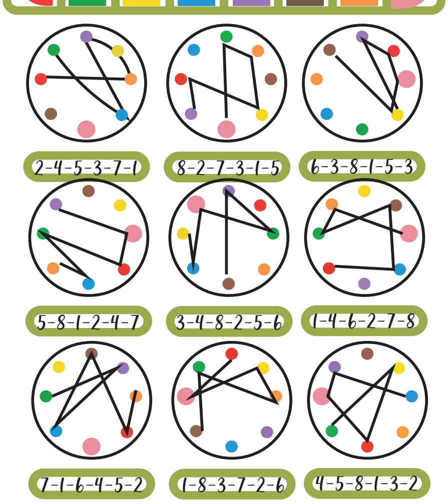
Bu arabalardan hangisi garaja önce ulaşır?

KELİME BULMACA

Her sayı aynı zamanda bir renge karşılık gelir.
Sayı/Renk sırasını takip ederek renkli daireleri bağlayın.

1	2	3	4	5	6	7	8
kırmızı	yeşil	sarı	mavi	mor	kahverengi	turuncu	pembe

#GazzeİçinBenVarım

Kardeşlik lafla değil, DURUŞLA BELLİ OLUR

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com

www.tevhiddergisi.org

+90 545 762 15 15

tevhidcocukdergisiresmii

TevhidCocukDergs